

don BOSKO

Škofjevski sinodi naproti

ALI MLADI DANES ZNAJO STAVKATI?

Pridi in poglej

SALEZIJANEC BRAT

Pričevalke veselja

DAR VESELEGA SLUŽENJA

Z don Boskom v Etiopijo

»Salam! Salam nou!«

POSLUŠANJE JE UMETNOST

VRHOVNI PREDSTOJNIK ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME, FOTO ANS

» Vaditi se moramo v umetnosti, da znamo pozorno prisluhniti, kar je več kot poslušanje. V sporazumevanju z drugim je na prvem mestu zmožnost srca, ki omogoča bližino, brez katere ni pravega duhovnega srečanja.« Zaradi tega mora dar besede, še posebno v osebnih odnosih, imeti za protivrednost 'modrost poslušanja'.

To poslušanje, tako pomembno v poslanstvu salezijanske družine, mora imeti kot začetno točko srečanje, ki postane priložnost za človeški odnos in humanizacijo, doživeto v polni svobodi, »s spoštljivim pogledom sočutja, ki pa hkrati ozdravlja, osvobaja in bodri k zorenju v krščanskem življenju«.

Poslušanje nas mora pripeljati k temu, da na primeren način razumemo potrebo današnjih mladih in včasih tudi potrebo njihovih staršev, ali potrebo drugih oseb, s katerimi smo v stiku v pastoralnem okolju.

Zaradi svoje formacije kot vzgojitelji in oznanjevalci dobro vemo, da se nam oni hitreje približajo, če mi že prej napravimo kakšno gesto približevanja, če pokažemo kakšno zanimanje zanje; če jim gremo naproti, če se izkažemo razpoložljive.

Ti isti mladi, otroci 'scientistične' kulture, v kateri vlada tehnika in njen svet možnosti, in ki pripadajo hiperpovezani generaciji, »čutijo potrebo po zgledih ljudi, ki so v bližini, ki so zaupanja vredni, dosledni in pošteni, poleg tega pa potrebujejo tudi okolje in priložnosti za preizkušanje svoje sposobnosti vzpostavljanja odnosov z drugimi in obvladovanja svojih občutkov in čustev. Mladi iščejo zgled v osebah, ki se znajo vživeti in jim dajati oporo, jih spodbujati in jim pomagati pri prepoznavanju njihovih mej, obenem pa jim ne dajati občutka, da jih sodijo.«

don BOSKO [†]

APRIL 2018 ■ ŠT. 2 ■ SKUPNA ŠT. 610

SALEZIJANSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. Slovenski salezijanci so leta 1904 začeli izdajati glasilo **Don Bosko**. Od 1907 do 1915 je izhajal z imenom **Salezijanska poročila**, od 1916 do 1944 pa z imenom **Salezijanski vestnik**. Leta 1969 je **Salezijanski vestnik** nadomestil **Zvon Marije Pomočnice**, nato pa je obnovljeni **Salezijanski vestnik** ponovno izhajal od 1973 do 2016. Od leta 2017 izhaja z imenom **DON BOSKO**.

Po svetu izhaja v 131 državah, v 57 izdajah in v 29 jezikih.

SALEZIJANSKI VESTNIK za don Boskove prijatelje in salezijansko družino
SLOVENIJA ■ ISSN 2536-1651 TISKANA IZDAJA ■ ISSN 2536-3875 SPLETNA IZDAJA

Urednik Marko Suhoveršnik

Uredniški odbor Tilen Mlakar, s. Lucija Nastran, Gašper Otrin, Janez Potočnik, Janez Suhoveršnik

Fotografije arhiv Don Boska

Lektorica Jerneja Kovšca

Grafična zasnova Bos&Graf

Priprava za tisk Patricija Belak, Salve d.o.o.

Izdajatelj Salezijanski inšpektorat

Založba Salve d.o.o. Ljubljana

Naklada 10.200 izvodov

Tisk Tiskarna Januš d.o.o.

Don Bosko je brezplačen.

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Don Boska in za druge namene lahko nakažete na račun **SI56 0201 0001 1929 123 sklic 300-01** Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

DISTRIBUCIJA IN STIK

Janez Potočnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

NASLOV UREDNIŠTVA

DON BOSKO

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

☎ 059 339 100 @ donbosko.revija@sdb.si

🌐 www.donbosko.si

📱 Don Bosko Slovenija

🐦 @donbosko_slo

HVALA ZA VSE MILOSTI

JANEZ POTOČNIK SDB, PREDSTOJNIK SLOVENSКИH SALEZIJANCEV

4. OBLETNICA OBISKA DON BOSKOVИH RELIKVIJ
→ Svetnik med nami
5. BESEDA DON BOSKOVEGA NASLEDNIKA
→ Dekalog salezijanskega spremljevalca
6. ŠKOFOVSKI SINODI NAPROTI
→ Ali mladi danes znajo stavkati?
8. SALEZIJANSKA MLADINA
→ Mladost izoblikuje
11. MLADI USTVARJALCI
→ Smeh ni dober samo za zdravje ...
12. RAZGLEDI PO SALEZIJANSKI SLOVENIJI ...
... IN PO SALEZIJANSKEM SVETU
17. SNETO Z DRUŽBENIH OMREŽIJ
→ Asocialci
18. IZZA ŠOLSКИH KLOPI
→ Učiti se za življenje
20. POTA VZGOJE IN PASTORALE
→ Mladi in njihova (ne)vernost
22. ZGÓDI SE
→ Spremljevalec do Jezusa
→ Ki je tebe, Devica, v nebesih kronal
24. PRIDI IN POGLEJ
→ Salezijanec brat
26. IZ PISEM ANDREJA MAJCNA
→ »Sem tretjič eliminiran, sem trikrat naredil veliko ničlo«
27. Evropa - misijonska celina
28. PRIČEVALKE VESELJA
→ Dar veselega služenja
29. V OBČESTVU Z RAJNIMI
→ Julijana Novak (1931-2018)
30. SALEZIJANCI V SVETU
→ »Šederški« don Bosko med nami
32. Z DON BOSKOM V ETIOPIJO
→ »Salam! Salam nou!«
34. DOBRODELNOST
→ Sklad Gimnazije Želimlje
36. V OBČESTVU Z RAJNIMI
→ Redovnik z zavihanimi rokavi
Jože Bergant SDB (1924-2018)
37. DON BOSKOVE REČI
→ Razsvetljujoč življenje
38. NAGRADNA KRIŽANKA
39. VABLJENI NA SREČANJE

Dragi don Boskovi prijatelji!

Še zadnjič v tem šestletju (2012-18) vam na tem mestu namenjam besede kot predstojnik salezijanske družine na Slovenskem. Na praznik Marije Pomočnice 24. maja bo službo inšpektorja prevzel g. Marko Košnik, zadnja leta ravnatelj skupnosti na Rakovniku, ki mu pri tem odgovornem poslanstvu želim obilo moči in Božjega blagoslova.

Tokrat želim zapisati predvsem besedo: HVALA! Najprej hvala Gospodu za vse milosti, ki smo jih v tem šestletju očitno in v veliki meri prejeli.

Iskrena hvala pa tudi vsem vam, dragi prijatelji: za molitve, žrtve, dobrohoten spomin in darove. Tako smo lahko z vašo vsestransko pomočjo vztrajali v svojem poklicu Gospodovih učencev, v delu z mladimi in za mlade – zlasti v naših mladinskih centrih, po župnijah, na gimnaziji in v glasbeni šoli, v dijaških domovih, pri garaškem, a čudovitem delu v pripravi gradiv in animatorjev za poletne oratorije ... Pa tudi za to, da smo po več kot 30 letih uspeli zgraditi cerkev sv. Janeza Boska v Mariboru, pa Majcnovo hišo na Rakovniku in še mnogo drugega.

Ko sem 2012 začel mandat, mi je vrhovni predstojnik dejal, da me bo zaznamovalo don Boskovo leto ob 200-letnici njegovega rojstva. In res je tako: čudovita izkušnja ob majskem romanju don Boskovihih relikvij po vsej Sloveniji leta 2013, mineva že pet let, pa je tako, kot bi bilo včeraj (poglejte si FB stran ali pobrskajte po spletu); radijski misijon, šmarnice in mladinski muzikal o don Bosku, številna romanja v don Boskove kraje in še veliko drugega. Za mnoge so to bili zares milostni dnevi, ob tem velikani svetosti smo se sami navduševali za pot svetosti in za nesebično ljubezen do mladih.

Bogu pa smo hvaležni tudi za pet mladih fantov, ki so v teh letih začeli pot salezijanskega poklica, za nove salezijance sotrudnike ... pa tudi za štiri sobrate inšpektorije, ki so dopolnili svoje poslanstvo in odšli h Gospodu, ter številne rajne dobrotnike in prijatelje. Veselimo se zavzetega dela v postopku za beatifikacijo Božjega služabnika Andreja Majcna, saj se bližamo zaključku škofijskega postopka ter iz dneva v dan bolj odkrivamo njegovo veličino. Hvala Bogu in vam za vse!

V teh dneh prepevamo alelujo, veselimo se življenja. Vstali Kristus nam prinaša upanje, mir in pogum. Ne nehajmo pričevati Zanj, ki je naše vse. ■

SVETNIK MED NAMI

Se še spominite majskih dni izpred petih let, ko je po naši deželi poromal don Bosko in privabil tisoče mladih in odraslih, otrok in starejših? Marsikom je vžgal ogenj, uslišal prošnjo, ga potolažil in razveselil. Po petih letih smo odprli spominsko knjigo, v katero ste zapisali svoja občutja, stiske, prošnje in zahvale. Naj bo kapljica spominov spodbuda, da znova razplamtimo ogenj navdušenja in veselja izpred petih let ter vztrajno nadaljujemo po svoji poti.

Več spominov vsak dan od 1. do 17. maja 2018 na našem zidu.

 Don Bosko Slovenija

Sv. Janez Bosko!
Najprej te prosim zase, da posreduješ pri Bogu za moje pomanjkanje vere in zaupanja vanj. Prosim te za prejem Sv. Duha, naj se ta razlije name v čimvečji meri. Da bi Gospod ozdravil moje najgloblje rane ter da bi dobila moč pri vzgoji otrok. Prosim te za naše sinove, da se na življenjski poti ne pogubijo, da bi hodili po pravi poti za Jezusom, predvsem pa jih obvaruj alkoholizma. Prosim te tudi za moža, da bi bil ozdravljen, da bi Gospod rešil najin zakon.

Tanja

Don Bosko!
Dotaknilo se naju je ponovno srečanje s teboj. Z velikim upanjem in zaupanjem vate, v sv. Dominika Savia in Božjo mater Marijo Pomočnico prosiva za najina otroka in vnuka, naj pod vašim varstvom živijo ter skrbijo za dobro svoje družine in izbiro poti v življenju.

Mark in Irena

Sv. Janez Bosko, izprosi, prosim, trdno in globoko vero ter Božjega blagoslova vsem »mojim otrokom« in vsej slovenski mladini, mojim bolnikom pa zdravje in moč za prenašanje trpljenja. Pomagaj nam prav živeti, da se nekoč vsi snidemo pri Bogu.

Ana

5 let
od don Boskovega obiska v Sloveniji

DEKALOG SALEZIJANSKEGA SPREMLJEVALCA

Sestavljen na lanskih Dnevh duhovnosti salezijanske družine v Torinu, je *Dekalog salezijanskega spremljevalca* neke vrste dar Hčera Marije Pomočnice vrhovnemu predstojniku v zahvalo za *Vežilo 2018*.

Je predvsem izraz želje članov salezijanske družine, da bi postali resnični in učinkoviti spremljevalci mladih. Zato je vrhovni predstojnik Ángel Fernández Artime takoj izrazil željo, da ga razširimo v vseh salezijanskih okoljih in skupnostih.

Salezijanski spremljevalec:

- ♥ **SPREMLJA** mlade v njim naklonjenem času skozi poklicno razločevanje in v zameno okuša lepoto tega, da se pustimo spremljati.
- ♥ **POMAGA** mlademu človeku s potrpežljivostjo in ljubeznivostjo odkriti, ob poslušanju Božjega glasu, da je dar in da lahko uresniči velik načrt, ki ga čaka.

PREVOD KRISTINA ŠKIBIN, FOTO ANS

- ♥ **PODPIRA** duhovno ozračje s ponižno in radostno prisotnostjo in pričevanjem.
- ♥ **NUDI** vsakemu priložnost, da je spremljan, napravi prvi korak, se med poslušanjem vživi v drugega in vrednoti osebne lastnosti, ne da bi koga izključeval.
- ♥ **PREDLAGA** duhovnost z enotno vizijo, živi pristno življenje po Jezusovem zgledu.
- ♥ **PRIČUJE** za veselje z ljubeznijo in daje čutiti Božjo ljubezen.
- ♥ **PREIZKUŠA** logiko »pridi in poglej« s tihim in doslednim pričevanjem, ki izraža navzočnost Vstalega, in vabi, da gremo na pot.
- ♥ **ŽIVI** skupnostno razsežnost, s pogledom ustvarja »dom, ki sprejema«, »zna biti«, živi odprtost svetu in polnost življenja.
- ♥ **POSVEČA** čas osebnemu srečanju, goji poslušanje s srcem Jezusa, Dobrega Pastirja.
- ♥ **GLEDA** z zaupanjem in upanjem na življenje, se izroča Gospodu, hodi ob mladih in v njih budi željo, da bi Ga srečali. ■

ALI MLADI DANES ZNAJO STAVKATI?

Vedno znova, še posebej pred volitvami, so zelo aktualne stavke. Povod zanje je velik razkorak med željami delavcev in delodajalci. Med obema stranema ponavadi ni soglasja in enotnega mnenja. Tudi letos smo jim bili priče. Če pustimo ob strani ozadje in akterje, bistvo stavke ni promocija ali marketinška poteza. Bistvo stavke je biti slišan in seveda uslišan.

BOŠTJAN JAMNIK SDB

Nekaj podobnega je tudi z demonstracijami. Moje bolj podrobno poznavanje zgodovine je sila skromno, pa vendar. Če pogledamo v slovensko zgodovino, so bile najbolj znane demonstracije mladih prav študentske demonstracije leta 1968. Kasneje se je slovenski narod množično zganil proti aretacijam Janše, Zavrla, Tasiča in Borštnerja. Zadnje splošne demonstracije pa so bile leta 2010, ko so se »zbudili« dijaki in študenti. Predvsem pri teh zadnjih je šlo bolj za huliganstvo kot boj za pravice. Vsaka stavka ali demonstracija pričakuje ugoden izid za akterje, kar pa se vedno ne zgodi.

SINODA ZA MLADE, Z MLADIMI, MLADIH: TO JE SEDAJ VPRAŠANJE

Pred časom smo se v enem krogu mladih pogovarjali o sinodi mladih. Mnenja so se kresala o samem imenu sinode. Je to sinoda za mlade, o mladih ali sinoda mladih. V čem je problem? Veliko večino stvari se dogaja od zgoraj navzdol. To npr. pomeni, da parlament sprejme nov zakon in vlada ga implementira. Drugje se nov lastnik odloči za drugačno usmeritev podjetja in stvari stečejo po novih tirnicah. Papež skliče sinodo in stvari se začnejo udejanjiti na krajevni ravni. Dejstvo je, da ni vse tako lepo, kot se sliši. Dokumenti so eno, realnost pa drugo. V preteklosti se je tudi v Cerkvi vedno znova dogajalo, da je nekdo/nekaj objekt razprave in odločanja, vprašanje pa je, koliko je ta objekt dejansko vključen v samo odločanje o stvari, o kateri se razpravlja. Po domače povedano; če se pogovarjamo

o mladih in z mladimi, potem naj mladi spregovorijo in so glavni subjekt/objekt pastorale mladih v prihodnosti. Upam, da ne zahtevam preveč.

Papež Frančišek se poslužuje prav te metode. V pripravljalnem dokumentu je zapisal, da »mnogi mladi želijo biti dejavni udeleženci v procesu sprememb, ki se odvijajo v današnjem času, kot so potrdile novejša izkušnje vključevanja in inovativnosti, ki mlade vidijo kot pomembne in vodilne nosilce.« Del tega procesa vključevanja je bil prav gotovo tudi vprašalnik, ki so ga mladi lahko izpolnili. Veseli nas dejstvo, da je v Sloveniji svoje mnenje izrazilo preko 1.600 mladih. V Vatikanu pa je pred časom papež zbral 300 mladih z vsega sveta. Ni jih povabil v večno mesto le zato, da bi jim pridigal, temveč da bi jim prisluhnil. Vsem. Dejavnim katoličanom in oddaljenim kristjanom, drugače verujočim in ateistom, belcem in črncem, dijakom in zaposlenim ... Želel je, da mladi predstavijo svoja mnenja o različnih vidikih življenja, izrazijo svoja pričakovanja ter predstavijo pobude. Naj pogumno govorijo. ☺

SE BO SPEČI MEDVED ZBUDIL?

Pa se vrnimo na demonstracije. Sprašujem se, ali so kdaj demonstrirali mladi kristjani. Na način, da bi razbijali avtomobile, šipe, metalne kocke v stavbe ter kurili kontejnerje, prav gotovo ne. Verjetno zato, ker je krščanstvo vera miru in ljubezni ali naj bi vsaj to bila. Tudi zato ne, ker vedno znova poslušamo, kako smo kristjani ovce, ki sledimo pastirju.

Vendar je prav in normalno, da se tudi te ovce oglašajo ter da jim pastir prisluhne.

Bojim se, da so mladi in celotna slovenska Cerkev speči brlog medvedov, kjer mirno spimo in želimo ostati čim dlje, čeprav se zunaj že nakazuje pomlad. Seveda to ne velja za vse. Se pa lahko vsi hitro najdemo v eni od naslednjih pasti:

1. PAST: »Počakajmo na Vatikan.« Vedno znova se zgodi, da se ne zmigamo pravočasno. Čakamo na papeža, njegova navodila in odločitve, kasneje pa jih zaradi pomanjkanja časa, nepripravljenosti in drugih prioritet ne uspemo uresničiti v praksi.

2. PAST: »To se me ne tiče.« V salezijanskem izročilu je to ena največjih kletvic. Govorimo o prelaganju odgovornosti na druge. Naj to storijo tisti, ki so za to pristojni. Dejstvo pa je, da smo vsi na isti barki oz. v istem brlogu.

3. PAST: »Nič se ne da narediti.« Zdi se, da so številni akterji (mladi, voditelji, duhovniki) na področju mladinske pastorale po propadlih poizkusih izgubili voljo ter moč, in se sprašujejo, zakaj bi se še trudili. Porazov je bilo veliko, vendar bitka ni izgubljena.

4. PAST: »Saj ni tako slabo.« Marsikje se še vedno zanašajo na lepe številke otrok na oratorijih, birmancev na koncu OŠ ter so ponosni na nekatere posamične pobude mladih. Vendar se slovenska Cerkev vidno stara in manjša, zato bodo potrebne globoke spremembe v celotni vzgoji in pastoralni.

Verjetno bi se našla še kakšna druga past.

ALI SO DEMONSTRACIJE IN STAVKE RES POTREBNE?

Pravzaprav ne, če se bo celotni medvedji brlog končno zbudil oz. če bodo ovce spregovorile in postale aktivne. Papež Frančišek v pripravljalnem dokumentu zapiše, da mladi »kažejo voljo in pripravljenost za sodelovanje in zavezanost h konkretnim dejanjem«. Pobude po prenovi Cerkve so vedno prihajale od »spodaj«, od ljudi na terenu. Spomnimo se samo na Frančiška Asiškega. Mislim, da je tudi danes ta recept edino pravilen, kar sam vedno bolj izkušam pri delu z mladimi. Mladi, bodite protagonisti. Dovolite si sanjati, bodite v svojih predlogih korajžni, vztrajni in izzivalni, ne dovolite, da bi vas ukalupili v sedanje strukture in vam vzeli poleta. Živite poklic, za katerega vas je poklical Gospod. In seveda verjamem, da danes po mladih vodi Cerkev sv. Duh.

Za vse nas, pastirje, pa velja, da moramo dišati po ovcah. Mladi želijo, da smo jim blizu, da jim prisluhnemo in se zanje zanimamo. To hkrati pomeni, da jih jemljemo resno, jih imamo za svoje sodelavce, da jim zaupamo pomembne naloge v naših občestvih in jih vključujemo v celoten proces. Vsekakor pa jih ne smemo imeti za konkurente ali »delavce«, ki opravijo določene naloge ali izpeljejo projekte. Za »plačilo« ne potrebujejo drugega, kot da jih spremljamo, usmerjamo in smo jim v oporo. O tem pa kdaj drugič. ■

Mladost izoblikuje

Ime Jure Plavec

Starost 24 let

Župnija Smlednik

Najljubši letni čas Pomad

Najljubša pesem Moje imaš srce (Svetnik)

Najljubši svetnik Sveti Jurij

Vzhod ali zahod? Vzhod

Barvno ali črno belo? Barvno

POGOVARJALA SE JE
BLAŽKA MERKAC
FOTO ARHIV SMP

Jure, poznam te kot aktivnega animatorja na oratoriju, postnih duhovnih vajah, Uskovnici.

Vem, da si predan likovnemu ustvarjanju, petju ... Vendar pa bi te radi vseeno še malo bolje spoznali. Nam lahko na kratko predstaviš svojo družino?

Družina je tista, v kateri lahko vsak živi pravega sebe. Kjer je vsak točno tak, kakršen je. Kjer besede in dejanja ne prehajajo čez filtre, zato je moja družina najboljša šola učenja strpnosti. Mlajši bratec je Valentin – košarkar, ki je trenutno še nekaj centimetrov nižji od mene. Ob njem vedno začutim bratsko povezanost in dolžnost, da moram biti aktiven, ker mladost mora biti polna energije. Združuje naju predvsem občasno ukvarjanje s športom, hribolazenje, fotografija in pa druženje z mladimi. Moj veliki brat Jernej, ki me v višini konkretno prekaša s svojimi 208 centimetri, pa obožuje spremljanje športov, družabne igre in dobro hrano, kar je najina najljubša pove-

zovalna dejavnost. Mami Martina je tista, ki doma poskrbi, da nihče v fantovski družini ni lačen. Rada nas od daleč opazuje, ko smo v družbi, spodbuja nas, da smo aktivni na čim več področjih, da delamo na sebi, na svojih talentih. Oči Silvo, on je moj največji vzornik brezpogojne ljubezni, spodbujanja in odrekanja. Z mami sta nam puščala prosto pot, da smo počeli tisto, kar si resnično želimo, kjer vidita, da uspevamo. To je eden izmed največjih darov, ki ga v družini prejeman.

Poleg udeleževanja v domači župniji si pred sedmimi leti zavel na postne duhovne vaje in Uskovnico. Ker se od takrat vsako leto vračaš, mora očitno biti nekaj, kar te vleče nazaj. Kaj ti pomenijo ti dnevi, bodisi na PDV ali UT?

Ja, leta 2011 sem na povabilo prijateljice Tine šel na postne duhovne vaje na Bled. Ni bil to velik čudež, ki bi mi obrnil življenje, ampak je

Le eno je potrebno: da se odločimo, da ljubimo in se prepustimo.

potrdil, da grem v pravo smer in da je vera, ki je prešla s staršev name, živa. Tam sem spoznal Tilna iz matične župnije Smlednik, kamor uradno spadam, saj živim v Zbiljah, on pa me je povabil animirat na neko čudno, nepoznano zadevo imenovano »oratorij«. Vem, da sem dolgo okleval, ker nisem poznal ljudi. Otroke z domače ulice sem imel rad, pa sem šel. Na oratoriju sem začel odkrivati svoje pravo poslanstvo dela z otroki, ko sem opazil, v čem so dobri, da jih lahko spodbudim, da gredo preko sebe, začnejo razmišljati ... Še vedno me najbolj nasmeji, ko potem pride kateri izmed otrok z navdušenjem do mene in me prepričuje, da moramo biti naslednje leto spet skupaj. To me je zaznamovalo za celo življenje.

Še močnejša izkušnja po PDV-ju se je zgodila istega leta na Uskovnici. Bil sem v skupini skoraj samih maturantov, kjer smo se odprli, si podelili svoje življenjske izkušnje in veliko prejeli. Spomnim se bližine Boga, miru in Jezusa v ljudeh. Dobil sem svež zagon, zato se ne čudim, da Nikolina, Robin in še marsikdo iz naše skupine še vedno tako zvesto pričuje. Na svoji poti s salezijanci večkrat pomislim na ta dogodek in na to, kakšna milost je bila zame Uskovnica, zato se tako rad vračam nazaj gor, k leseni koči, Jožetu z zvoncem, borbi za tuše in Jezusu. Uskovnica je obarvala življenje v drugačne barve in postala vir takrat, ko ni vse tako, kot mora biti.

Letos se v Cerкви veliko govori o mladih, saj bo potekala sinoda ravno na to temo. Nekako ne moreva mimo tega. Mladost je zagotovo en poseben dar, ki ga je potrebno dobro unovčiti, živeti. Kako ti živiš svojo mladost? Kako vidiš svoje vrstnike v Sloveniji?

Mladost izoblikuje. Je čas, ko najde svoje močne in šibke točke, ki jih lahko potem začne spreminjati v nekaj dobrega. Mlade zato vabim, naj

vstopijo v animatorske vrste. Biti del animatorske ekipe, te male skupnosti, je priprava na življenje potem. Pomembno je, da mlad človek dela prostovoljno. To prinaša notranji mir, ko nekoga razveseliš, mu prineseš luč in sta oba vesela. Pomembno je tudi učenje/študiranje, razvijanje talentov in veščin za odkrivanje pravega poslanstva, pletenje mreže odnosov, s katerimi lahko skupaj rastemo in se bogatimo. Podobno je tudi z odnosom z Bogom, kajti če ni dobrih temeljev in dobrega odnosa z Bogom, iz mladosti lahko celo življenje živimo le na pol, dokler ne doživimo kakšnega čudeža.

Največ stika imam sicer s tistimi, ki se gibljejo v podobnih krščanskih krogih, in mladimi na pedagoški fakulteti. Kot zadnji letnik nismo več tako zelo rosno mladi in sam vse bolj čutim pritisk, da je potrebno počasi zaključiti s študijem, začeti iskati nekaj bolj rednega. Med nami – sošolci je celo nekaj tekmovalnosti, ker služb za naš poklic letno ne razpišejo veliko. Tukaj mi krščansko upanje daje zagotovilo, da se bo nekje odprlo mesto tudi zame, čeprav morda ne tako, kot si predstavljam. Strah pred odraslim življenjem je zato velik, ampak votel. Mladi pred prvimi zaposlitvami – samo glavo pokonci.

Mladost je tudi čas, ko mladi odkrivате in razvijate svoje

Spomnim se bližine Boga, miru in Jezusa v ljudeh. Dobil sem svežega zagona, zato se ne čudim, da Nikolina, Robin in še marsikdo iz naše skupine še vedno tako zvesto pričujejo.

Likovno
ustvarjanje je
zame orodje,
s katerim
lahko iščem
nove načine
za deljenje
krščanskega
sporočila.

talente. Kolikor te poznam, vem, da svoj talent likovnega in glasbenega ustvarjanja razvijaš 'na polno'. Svoje talente daješ na razpolago drugim. Kako preko svojih talentov širiš dobro novico, evangeliziraš?

Evangelizacija in približevanje vesele novice sta preko mojega delovanja prisotna predvsem pri animiranju na oratorijih in na duhovnih vajah. Spet omenjam oratorij, ker ne morem mimo glasbene evangelizacije, ki sem jo na poseben način prvič izkusil že letos. Za naprej se pojavljajo novi načrti in želje so, da bi obogatil in bil del sodobne krščanske glasbe.

Likovno ustvarjanje pa je zame orodje, s katerim lahko iščem nove načine za deljenje krščanskega sporočila. Tega načina se najbolj učim v ekipi Podobe za festival Stične mladih. Krščanska umetnost ima svoje poslanstvo, da »človeškega duha približa k Bogu«, zato imam vodilo, da spoštljivo služim(o) sakralni umetnosti. Zato se mora vse zgoditi s premislekom in izročanjem sv. Duhu in ni vse tako samoumevno.

Kot zanimivost lahko povemo, da si ti tudi avtor letošnje oratorijske himne o Baragi. In ko govoriš ravn o oratoriju – kako ga ti vidiš? Kako pomemben se ti zdi za naše mlade v Sloveniji?

Škof Friderik Irenej Baraga se je rodil leta 1800, istega leta kot France Prešeren. Študiral je pravo s Prešernom, kar se mi zdi pomembno, da ga lažje umestimo v prostor in čas. Baraga je bil pri študiju nekoliko bolj priden kot Prešeren in trenutno mi je tukaj lahko velik vzor, da proti koncu študija ne popustim. 😊

Baraga pušča mladim vzor, da nas ne sme biti strah tvegati, izpolnjevati Božje volje, sprejemati odločitve. Vsem, ki danes stopajo na pot mladostništva, je ponujeno veliko mož-

nosti in odločitev je lahko preveč. Že sam šolski sistem je tak, da otroci skušajo pridobiti ocene iz vseh predmetov na podoben način, učijo se zaradi ocen, brez neke notranje motivacije in želje po znanju. Ko pride otrok do točke, ko ugotovi, da nikjer ni zares uspešen in ko ga nič zares ne zanima, ugotovi, da se je ujel v past povprečja.

Le eno je potrebno: da se odločimo, da ljubimo in se prepustimo. Povsod je tako: v zvezi, pri odločanju za poklic ...

Rekla sva že, da je mladost dar, čas razvijanja svojih talentov. Zagotovo pa je tudi čas iskanja. Iskanja poklicne poti, svojega osebnega poslanstva, ljubezni ... Kako se ti spopadaš s tem iskanjem? Kdo ti na tej poti pomaga?

Nekega recepta za iskanje poklicne poti, osebnega poslanstva, ljubezni nimam. Sam sem se loteval projektov, kjer sem razvijal talente, kjer sem se razvijal kot osebnost in tako odkrival, kaj je moje poslanstvo. Poklicna pot se mi je, ko sem delal tisto, kar me je najbolj veselilo, kazala sama. Ni bilo dovolj, da sem si rekel, kar bo, pač bo, in čakal, da se bo neke odprlo samo od sebe. Vlagati je potrebno tudi čas, trud, zaupanje in Bog pomnoži. To, da delam v Narodni galeriji kot animator, je zame sanjsko delo, ki zagotovo ni naključje. Ni nujno, da bom, ko zaključim študij, postal učitelj likovne umetnosti v osnovni šoli, kot si to predstavljam. Tudi pri ljubezni je tako. Pričakovanje ne sme biti preveliko, sicer sta razočaranje in bolečina toliko večja. Ko bo ljubezen prišla, bo prišla, vendar ne smemo biti pasivni. Molitev se sliši kliše, ampak je pomoč za umiritev in način, da se prepustiš Božjemu načrtu.

Končaj stavek: Mladi smo ...
... poklicani, da smo aktivni! 📌

Smeh ni dober samo za zdravje ...

Dijaki Gimnazije Želimlje
v šolskem glasilu
Še en Preblik pridno
zapisujejo iskrike
in duhovite domislice
profesorjev in dijakov.
Nekaj so jih 'posodili'
tudi nam.

Pri biologiji
profesorica v razred
prinese kačo.

Prof. Šinkovec:
»Žiga, kaj so skupne
lastnosti plazilcev?«

Žiga:
»Da jih ne maram!«

Prof. Vrbovšek:
»Želimeljske srne imajo
en čuden fetiš: skakanje
pred avtomobile.
'Ko bom velika, bom golaž.'«

Prof. P. Šlajpah:
»Po vesolju letijo delci,
in če priletijo do nas,
nas lahko prestrelijo,
to pa ni zdravo.«

Prof. Špan Česen:
»What is the best punishment
for eating in the class?«
Ana: »You share your food.«

Prof. Končan:
»Ljudje se glede
na verovanje delijo
na teiste, ateiste in ...«
Sara: »Teroriste.«

Prof. Šinkovec:
»Kdo ima hitrejšje reflekse,
fantje ali punce?«
Nekdo: »Ja fantje, ker so bili lovci.«
Patrik: »Ko je razprodaja,
pa vse punce prve
letite v trgovine.«

Prof. Svetina:
»Smeh ni dober samo
za zdravje, ampak *tlelele*
res dobiš radiatorčke.«

Pri pouku
se pogovarjamo,
kako umrejo zlate ribice.
Mark: »Potonejo.«

Pri španščini govorimo
o tem, da Španci
ne uporabljajo copatov.
Prof. Bavec Flotta vpraša Žiga,
ki je imel Španca na izmenjavi:
»Žiga, a ste mu dali copate?«
Žiga: »Ja, pa ni znal
hoditi v njih. Skoraj se
je zvrnil po stopnicah.«

Prof. Emeršič:
»Ne morem verjeti!
Ali sem jaz tako star
ali pa ste vi tako
nerazgledani.«

HMP v trajni formaciji ■ V Konstitucijah hčera Marije Pomočnice smo vse sestre povabljenе k stalni vzgoji. Skoraj vse sestre slovensko-hrvaške province smo se zato v dveh starostnih skupinah za dva dni odpravile na Bled, kjer je bila z nami s. Milena Stevani s Papeške fakultete vzgojnih ved Auxilium v Rimu. Tema srečanja je bila: Obzorja vere in človeška stvarnost; za bolj 'učlovečeno' posvečeno življenje. Srečale smo se s spremembami, ki se v določenem obdobju našega življenja dogajajo, in kakšne so naloge za krepitev poklicne eno-

sti. Dinamika medosebnih odnosov v življenju skupnosti, ki ima v naši karizmi bistveno mesto tako na ravni posvečenega življenja kot poslanstva, potrebuje stalno (samo)vzgojo, saj se na tem področju ves čas povezuje človeško zorenje, osebno spreobračanje, odpiranje Bogu in ljudem. Tako smo spoznavale tudi nekatere spretnosti, ki nam pomagajo v pogovoru in pri soočenju z neizogibnimi konflikti. Ob vsaki temi nam je bil dan tudi dragocen čas osebne poglobitve ter možnost pogovora med udeleženkami kot tudi s predavateljico.

Oratorijski dan v Cerknici ■ Animatorji smo se odločili, da otrokom malce popestrimo zimске dni. Otrokom smo predstavili sv. Janeza Boska in praznovali njegov odhod v nebesa, ki je ravno sovpadal z datumom oratorijskega dne. Ste kdaj poskusili povezati praznovanje rojstnega dneva s praznovanjem zakramenta sv. maše? Otroci so našli presenetljivo veliko vzporednic, preko katerih smo jim podali nekaj nasvetov, kako naj čisto vsako nedeljo praznujejo z Jezusom. Dan smo zaključili kar s sladkanjem s tortami, ki so jih spekli na eni izmed delavnic. *Elektra Korošec*

Zasneženo, smeha in veselja polno ■ V Društvu SMC Maribor nas sneg in zameti niso ustavili, da bi organizirali kar najbolj zabavne programe v zimskih počitnicah! Od 26. do 28. februarja se je v prostorih našega društva zbiralo kar 70 otrok in več kot 20 animatorjev, ki so poskrbeli za varno, zanimivo in poučno zabavo udeležениh. Temo za pogovore in razmišljanja smo jemali iz filma LEGO. Tudi mi smo veliko razmišljali o tem, kako poseben in edinstven je vsak izmed nas in se učili o lastnih zmožnostih in sposobnostih. Svojo kreativnost smo izražali v raznolikih delavnicah, ki so nam omogočile izražati tudi naše ustvarjalne talente. Obiskali smo tudi Center vesoljskih tehnologij v Vitanju.

Zimovanje 2018 ■ Zimske počitnice smo sevniki animatorji in otroci, skupaj nas je bilo točno 50, preživeli na smučanju v Bohinjski Bistrici. S ponosom lahko povemo, da je od prvega smučanja minilo že okroglih 10 let. Na smučišču smo preživeli štiri dni, trikrat smo smučali na Voglu, enkrat pa zaradi slabih vremenskih razmer na Soriški planini. Popoldneve in večere smo preživljali ob kepanju, gradnji snežakov, igranju družabnih iger, drsanju, šli smo na bazen in imeli zaključni plesni večer. V nedeljo in torek smo obhajali tudi sveto mašo, kjer smo se Gospodu zahvalili za lepo preživete počitnice in varstvo pred poškodbami.

Don Boskovi dnevi v Sevnici ■ Zadnji konec tedna v januarju smo praznovali don Boska. V petek zvečer smo organizirali don Boskov turnir, ki sta ga z nami preživela salezijanski predstojnik Janez Potočnik in Boštjan Jamnik. V soboto dopoldne smo nadaljevali z oratorijskim dnem, kjer smo iskali don Boskov zaklad. Istočasno je potekal že enajsti turnir v namiznem hokeju "Sevnica Open 2018", ki so se ga udeležili tekmovalci iz Kranja, Mengša in Sevnice. Pester sobotni dan smo zaključili s predavanjem o teologiji telesa. V nedeljo smo praznovanje zaključili s slovesno sveto mašo, ki jo je daroval Janez Potočnik, pri kateri je bil tudi sprejem novih ministrantov. S petjem so sveto mašo popestrili še člani animatorskega in otroškega pevskega zbora SMC Sevnica.

Šola molitve v Marijinem domu na Bledu ■ Učenci so nekega dne prosili Učitelja: »Gospod, naučiasmoliti!« Koliko želje poumirjenosti srca... je v marsikom. Vpetost v zahteve vsakdanjega življenja doma, v službi ... nam prinaša mnogo stisk ... V srcu pa je tudi veliko hrepenenja po tem, da bi vstopili v pristen odnos z Gospodom. Štiri adventne četrtke, in zatem še štiri postne četrtke smo se v Marijinem domu na Bledu v Šoli molitve učili molitve kot živega odnosa z Bogom. V prvem delu vsakega srečanja smo v krajši razlagi spoznavali, zakaj in koga moliti. Srečevali smo se z različnimi oblikami in stopnjami molitve ter videli, da so preizkušnje, suhota in skušnjave normalna dogajanja na poti molitve. Podobe, Božje beseda, pesem in tiho ta pa so nam v drugem delu pomagali vstopati v domač dialog z Gospodom. Skozi teden pa nas je spremljala vsakdanja vaja v molitvi in nam pomagala srečevati Boga v vsakdanjih dogodkih in srečevanjih z ljudmi.

Finžgarjeva spominska soba v Želimljem ■ Že vrsto let je tlela zamisel, da bi poleg spomenika in spominske plošče, pritrjene na župnišče, uredili spominsko sobo, posvečeno Francu Saleškemu Finžgarju. V sodelovanju s pisateljevim sorodnikom, prof. dr. Janezom Bogatajem, smo projekt nedavno tudi uresničili. Obiskovalci zdaj lahko obišejo spominsko sobo, v kateri je predstavljeno Finžgarjevo življenje, njegovo želimeljsko obdobje in opisan proces nastajanja romana Pod svobodnim soncem. Prof. Bogataj je ob odprtju nagovoril želimeljske dijake in slikovito predstavil spomine na svojega slavnega sorodnika. Podaril je tudi nekaj pisateljevih osebnih predmetov, mdr. njegov novomašniški križ in slušni aparat. *Aleš Vrbovšek*

Postne duhovne vaje 2018 ■ Letošnje postne duhovne vaje z naslovom 'POSTOJ. ZMAGA = TVOJ BOJ!' so potekale v treh terminih. Mladi so se zbrali na Bledu in dvakrat na Pohorju, kjer so se poglobili v Jezusov največji boj. Spremljali so ga od zadnje večerje k Pilatu, do križa, groba in vstajenja ter iskali svoj veliki četrtek, petek, soboto in nedeljo. Preko dela v skupinah, skupnih molitev, zgleda blaženega Titusa Zemana so tako spoznavali pomembnost odločitve za boj, vztrajanje z Jezusom. Skozi duhovne vaje jih je spremljala misel sv. Frančiška Saleškega: »V tej vojni smo v ugodnem položaju, ker vselej zmagamo, če se le hočemo bojevati. Nismo premagani, dokler ne izgubimo življenja ali poguma.«

Študentski dom na Gornjem trgu ■ Ste že obiskali študentski dom Alojzije Domajnko? Delovanje doma je prežeto s krščanskimi vrednotami, posebno pa sta prisotna zgleda svetega Janeza Boska in svete Marije Mazzarello. V domu vlada duh domačnosti. Tako se veselimo ob skupnih praznovanjih rojstnih dni, imamo kuharsko družabne večere, skupno molitev, skratka, želimo gojiti povezanost študentk med sabo, prav tako pa tudi skupnosti HMP in študentk. Pred kratkim smo imele ženski večer z gostjo, Katarino Nzobandora, kjer smo se dotaknile teme ženskosti, spolnosti, kontracepcije, samospoštovanja. Z veseljem čakamo tudi na naslednji ženski večer. V postnem času smo

obiskale Hospic, kjer so nam predstavili njihovo delovanje in se z duhovno obnovo pripravile na Veliko noč. *Brigita Chuuya*

Cirkolandija ■ V soboto, 17. marca, je v polni dvorani v Španskih borcih potekala premierna uprizoritev mladinske cirkuške produkcije Cirkolandija. Dogodek so izvedli člani cirkuške skupine Fuskabo, ki letos praznujejo 5. obletnico. V 90-minutni produkciji je sodelovalo 30 otrok in mladih, starih od 6 do 17 let, ki so pogumno in ustvarjalno nastopali pod vodstvom štirih trenerjev. Publika je imela možnost, da na enem mestu vidi raznolike discipline, od partnerskega žongliranja pa vse do zračnih akrobacij. *Zef B.*

Pomladanska srečanja animatorjev Oratorija ■ Letošnjih šestih pomladanskih srečanj, ki so bila sicer bolj zimska, se je med 17. februarjem in 10. marcem udeležilo več kot osemsto animatorjev. V Vipavi, Celju, Veržeju, Ljubljani, Mariboru in v Novem mestu je vsak od udeležencev našel kaj zase. Sedaj pa je na njih in njihovih voditeljih, da pljunejo v roke, zavihajo rokave in se lotijo priprav na poletne oratorije. Osrednji junak letošnjega Oratorija bo Friderik Irenej Baraga. V letu 2018 mineva 150 let od smrti tega pogumnega misijonarja, ki je svoje življenje posvetil Indijancem v Severni Ameriki. Geslo oratorija »Eno je potrebno« je zato vzeto iz Baragovega škofovskega gesla.

»Krščeni v isto ime« ■ Prvi letošnji salezijanski vikend za družine, ki ga skupaj pripravljajo salezijanci, sestre HMP, sodelavci in mladi animatorji, je v Veržeju zbral kar 22 družin. Stari in novi obrazi so se spoznali prvi večer na spoznavno-zabavnem večeru, kateremu sta sledila natrpna dneva duhovnosti in družabnosti v salezijanskem duhu, a vseeno je bilo ves čas sproščeno in veselo v prav vseh kotičkih hiše. Poskrbljeno je bilo za bogata predavanja, pričevanja pri starših ter prav tako bogat in pester program za otroke in mlade. Skupni vikend so zaključili s sveto mašo v župnijski cerkvi.

Don Boskov utrip po seviljsko ■ V Seviljo se je med zimskimi počitnicami podalo 20 dijakov in 2 profesorici Gimnazije Želimlje. Šlo je za drugi del dijaške izmenjave, potem ko so španski gimnazijci obiskali Slovenijo v začetku novembra 2017. Vsak dan smo šli malo pokukat v šolo. Bolje rečeno: na ogromen atrij, pravo don Boskovo »dvorišče«, polno življenja in nasmejanih obrazov. Šola ima za želimeljske standarde nepredstavljivih 1700 dijakov, ki so se zaradi naše opazne drugačnosti radovedno nagibali čez ograje ter kričali »Hola!« Španski vrstniki so nas naučili, da lahko živimo tudi brez stalnih skrbi in se prepustimo toku. Res so se pokazali kot topli, srčni ljudje. *Zoja Lovšin in David Trontelj*

Zimski oratorij v SMC Celje ■ Letos je potekal tri dni. Vsak dan smo si ogledali del filma Vaiana, ki je bil izredno zanimiv in poučen. Po končanem delu smo se po skupinah pogovorili o odlomku, ki smo ga videli. Otroci so si izdelali tudi nekaj praktičnih izdelkov. Vsak dan je bila organizirana aktivnost, ob kateri smo vsi zelo uživali. Osebnostno mi je bilo najbolj zanimivo sankanje, saj smo se ob tem z otroci in ostalimi animatorji še podružili in ob tem izredno zabavali. Letošnji zimski oratorij je uspel zelo dobro, vzdušje med animatorji in otroci je bilo odlično. *Ana Sečki*

Svetovni prvaki v odpiranju fizikalnih sefov

Kot blisk se je 21. marca razširila vesela novica: ekipa Gimnazije Želimlje je tudi letos osvojila 1. mesto na svetovnem prvenstvu v odpiranju fizikalnih sefov! Fizikalni sef je škatla, v njej pa so skriti zaklepni mehanizmi, nekakšne fizikalne uganke, ki jih poskušajo razrešiti nasprotni ekipe. Mednarodno tekmovanje že 23 let prireja Weizmannov znanstveni inštitut v izraelskem Rehovotu. V Sveto deželo so se letos odpravili dijaki Gregor Osredkar, Martin Drobnič, Urh Cotman, Luka Osredkar, Jakob Merše ter njihov mentor, profesor fizike Peter Šlajpah.

Duhovna obnova za člane ZMP Murska Sobota

Člani Združenja Marije Pomočnice smo imeli 16. in 17. marca duhovne vaje v Murški Soboti, ki jih je vodil salezijanec Tone Ciglar, duhovni voditelj ZMP na slovenski ravni. Z nami je bila tudi s. Cecilija Hozjan HMP, duhovna voditeljica ZMP Murska Sobota. Obnovili in poživali smo ljubezen do Marije Pomočnice ter prenovili svoje poznavanje don Boskovega življenja, vzgojne dejavnosti in svetniške osebnosti v duhu Vezila 2018. Vse to naj bi nam naj pomagalo, da zaživimo sveto življenje v duhu sv. Janeza Boska: »Svetost je delovna obleka in to za vsak dan«. *Mihaela Žokš, predsednica ZMP Murska Sobota*

Z VAMI ZMOREMO MNOGO

ZA
MLADE

Ustanova SKLAD JANEZA BOSKA

Pri izvedbi vzgojnih, izobraževalnih, pastoralnih in drugih programov in projektov za mlade po načelih preventivne vzgoje sv. Janeza Boska lahko pomagate na več načinov.

NAKAŽETE POLJUBEN ZNESEK

na račun
Ustanove
Sklad Janeza
Boska.

NAMENITE DOHODNINSKO DONACIJO

Delno izpolnjen
obrazec najdete
na spletni strani.

PODARITE NE/PREMIČNINE oz. jih zapustite v oporoki

Oporoka naj bo lastnoročno
napisana in podpisana v dveh
izvodih; če je natipkana, morata
biti podpisani še dve priči; en izvod
lahko pošljete na naslov ustanove.

NASLOV Ustanova Sklad Janeza Boska
Rakovniška ulica 6
1000 Ljubljana, Slovenija

RAČUN SI56 0205 8026 2282 413 (NLB)

DAVČNA ŠT. 64710521

SPLET www.donbosko.si/donacija

INFORMACIJE Janez Krnc, predsednik uprave
041 357640, janez.krnc@sdb.si

Samo dobra dela so bogastvo,
ki nam pripravljajo prostor gori v nebesih.

Sve goro Bosko

ASOCIALCI

Ko razmišljam ob tej besedi, mi misel sproži že videno predstavo, ki jo večkrat doživljam v živo v našem mladinskem centru. Le za kakšno predstavo gre? Gre za predstavo, ki je zelo plastično doživeta in že videna nič kolikokrat. Gre za predstavo, ki je odraz današnjega časa: super tehnologije, pozdrava »nimam časa« in prepogostega odgovora »ne da se mi«.

MITJA Š. FRANC SDB

Ob takšni predstavi človek ne zaploska, ne sočustvuje, se ne čudi in si ne želi biti del tega dogajanja na odru vsakdana.

Predstavljajte si nekaj mladostnikov, ki vsak s svojim pametnim telefonom sedijo drug ob drugem, zazrti v svojo priročno napravo in si ne uspejo niti pokazati, kaj lepega ali bolj zanimivega imajo na svojem ekranu. Ne uspejo si podeliti, ne uspejo se smejati videnemu, ne uspejo drugega spraviti v smeh in ne želijo deliti z drugimi svojega doživljanja.

K besedi »asocialen« v SSKJ-ju najdemo razlago: »ki se noče ali ne more prilagoditi splošno veljavnim družbenim normam: bil je popolnoma asocialen človek / asocialni individualizem; zaradi asocijalnih teženj ni našel zveze z okoljem, v katerem je živel; asocialno vedenje.«

K razlagi v navedku: »ki se noče ali ne more prilagoditi splošno veljavnim družbenim normam«, ki navaja ali odstira samo eno plat medalje, bi poudaril še drug vidik »asocialnosti«: nedružabnost in nekomunikativnost

v družbi ali skupini ljudi. Da, nič kolikšni asocialnosti ali bolje »zagledanosti« in »zaljubljenosti« v svoj ekran smo lahko v današnjem času priče. Pojavlja se nam vprašanje: Kako odtrgati (skoraj dobesedno!) pogled in pozornost od ekrana? Znanstveniki ugotavljajo, da je večina dobro naštudiranih aplikacij grafično in umetniško tako izoblikovanih, da druge barve in oblike, ki so v naravi (in torej izven ekrana), več ne pritegnejo. Je še kaj takega, kar pritegne pozornost in uspe odtrgati mladostnika od ekrana?

Če imaš pred sabo z dolgočasnega človeka, pomeni, da ima v sebi neko praznino in da je ta praznina še odprta za nekaj zanimivega in nekaj, kar jo zmore zapolniti. V primeru človeka, ki ni dolgočasen, saj mu ukvarjanje z ekranom »pobere« ves čas in se mu dozdeva, da čas prav hitro teče, saj je dobro in polno zaposlen z aplikacijami in njenimi funkcijami, pa ostaneš »polnih rok« predlogov in zanimivih reči, ki niso uporabljene in izkoriščene, četudi bi bile stokrat bolj ko-

ristne, pomembne in poučne. Predlogi in izzivi, namenjeni takšnemu človeku – mladostniku, izzvenijo in se vrnejo k tebi kot bumerang v zraku.

Drzнем si zaključiti, čeprav je šele začeto, to kratko razmišljanje z vprašanji, ki sledijo in me ne pustijo ravnodušnega: Ali poznamo rešitev? Bomo še naprej tako zgodaj (malodane v zibelko!) dajali otrokom ekrane v roke? Ali nam ta vprašanja predstavljajo probleme prihodnosti? Bodo takšni ljudje lahko gradili prihodnost družbe ali pa to preprosto pomeni zaton posameznika, ki se ne uspe socializirati in vključiti v realni svet in se zgublja v virtualnem? So ekrani na dlani beg od resnice, ki me obkroža, ali priložnost za osvajanje sveta, ne da bi se bilo potrebno truditi? ■

UČITI SE ZA ŽIVLJENJE

TINA ŠLAJPAH

DPred nekaj meseci sem na govorilnih urah potožila mami enega izmed dijakov naše šole, da njen sin v prvih urah pouka ni zbran in da več kot očitno zjutraj »ne funkcionira«. Zdravorazumsko je odvrnila: »Veste kaj, s tem se bo morala ukvarjati neka druga ženska. Ne vi in ne jaz.« Besede modre žene, ki po letih starševske vloge vé, da so stvari, za katere dozorimo in se jih naučimo, ko smo v to prisiljeni. Vedno znova me spomin na njene besede nasmeji, še bolj pa misel na njenega sina, ki čez nekaj let ob zanj nečloveško zgodnji uri s trudom poskuša prepričati hčerko, naj vendarle obleče pripravljene oranžne nogavice.

Ali nas uči življenje ali se učimo za življenje? Kdaj se začne to »življenje«? Po maturi, po študiju, s prvo zaposlitvijo ali takrat, ko se

zaveš, da so velik uspeh tudi jutra, ko trije oblečeni mulčki (v oranžnih ali roza nogavicah) sedijo na zadnjih sedežih avtomobila še pred 6. uro zjutraj?

Učiti za življenje ... Besedna zveza napoveduje moralistično nadaljevanje s še več (samo) obtožujočimi retoričnimi vprašanji. Namesto tega raje pomislim nate, dijak, ki me vedno znova presenetiš s svojimi vprašanji. Kažejo na to, koliko veš, koliko bi še rad izvedel. Vzor si mi v svoji vedoželjnosti. In ti, dijakinja, ki si Animator z veliko začetnico. Z nalezljivim navdušenjem, ki deluje kot infuzija energije za življenje. Ti, ki si tako predan umetnosti, športu, za katerega si pripravljen nameniti ves prosti čas. Koliko volje! Občudujem te! In ti, ki ti v šoli ne gre najbolje, ocene te pogosto razočarajo, a kljub temu vztrajaš in

se boriš. Ti, ki me vedno prijazno pozdraviš in postrežeš s komentarjem, ki me spravi v dobro voljo. Vsakič znova. A tudi ti, ki meniš, da je svet tvoj večni dolžnik, da je kaznovanje zamujanja nepotrebno kompliciranje, ti, ki ves čas zagovarjaš mnenje, da je avtoriteta stvar preteklosti, in ti, ki meniš, da pravica govora pomeni vsakomur povedati vse, kar ti leži na duši ...

Ali nas uči življenje, ali se učimo za življenje?

Včasih čez noč odrasteš oz. preskočiš nekaj stopnic. Nova odgovornost ali pa preizkušnja, za katero si vedno premlad in prinese le »zakaj jaz?«, šele mnogo kasneje tudi »zato«. Ne prepoznaš človeka – samega sebe – kot si bil pred leti. Zdaj zjutraj deluješ polno operativen. Ker preprosto moraš. Včasih ...

A mnogo pogosteje srečam tebe, bivši dijak. Morda se slučajno zaletiva v Cankarjevem

domu ali pa si postal dober prijatelj. Res si izgubil najstniško zaletavost in tvoje besede bolj tehtno najdejo pot v svet, a kljub vsemu si to ti. Morda je tvoj priimek drugačen in morda si se iz pravovernega anarhista prelevil v gorečega zagovornika sistema, a srčika je ostala ista. Si tak, kot si bil v srednješolskih klopeh. Tvoj odnos – do dela, obveznosti, predvsem pa do ljudi okrog tebe je tak, kot prej.

Pogosto prevzetno mislim, da lahko klešem tebe, 17-letnik, da te lahko spreminjam in vplivam nate s svojimi besedami, modrovanji, včasih vzgojnimi ukrepi. Do neke mere že, a srce in dušo si oblikuješ sam. Z vsakim svojim dejanjem. Danes.

In šola? Da, torbe so pretežke, domače naloge je preveč. Znanje, ki ga dobesedno trpamo v glavo učencem, se ne more imenovati tako. Je le kup podatkov, ki se nakopičijo v neobvladljiv snop, toda ... Vsak dan znova vidim, da šola ostaja prostor, poligon, kjer rasteš, sam sebe klešeš in se vzgajaš. In zato šola je »za življenje«. Izkoristi jo!

MLADI IN NJIHOVA (NE)VERNOST

Danes iz vseh strani veje pesimizem nad mladimi, še posebno s strani starejše generacije. Tak pesimizem je skoraj okužil tudi cerkveno okolje. Slišimo besede kot: mladi živijo brez Boga, se ne poročajo, ne hodijo k maši.

GAŠPER M. OTRIN SDB, FOTO TJAŠA KUČIČ

Ali ni bolj na mestu, če se raje vprašamo, zakaj so se oddaljili od Boga in njegove Cerkve. Kam je šel njihov občutek za sveto? Kot posledico lahko opazimo moralno praznino, relativizem, individualizem in nihilizem. Dejstvo je torej, da se mladi oddaljujejo od Cerkve. Gledano z naše perspektive pa je tako gledanje zelo eklezio-centrično, zelo podobno tradicionalni teološki maksimi 'extra ecclesia nulla salus' (zunaj Cerkve ni rešitve).

UJETOST V 'TUKAJ' IN 'ZDAJ'

Mladi so ujeti v 'zdaj' in 'tukaj' in se ne vznemirjajo ob tem, kar je bilo, kje je njihovo izhodišče, korenine, zgodovina, ne zanima jih, kaj bo jutri, kaj bodo delali (če sploh), kako preživeli; popolnoma so usmerjeni in živijo 'za danes' pod famoznim Horacijevim geslom 'carpe diem'. Sedanjost mnogokrat predstavlja edino zagotovilo, ki ga imajo.

Kaj hitro lahko ugotovimo, da ti mladi danes ne vedo več, zakaj verovati, zakaj moliti, zakaj obhajati 'dies Domini'. Ob tem se korenito spreminja odnos do Cerkve. Priča smo generaciji mladih, ki jim nihče ni predal verskega življenja in jim ni pomagal izoblikovati občutka za transcendentno, za molitev, za občestvo.

Korenito se je spremenil način dedovanja, saj se mladi upirajo dedovanju nečesa, kar jim ne pripada, in morajo zato v stvari, ki jo dedujejo, najti sebe. Pravi dedič ni, kdor ponavlja enak vzorec, ga kopira, temveč je nekdo, ki tradicijo ponotranji in posebi. Resnica je, da mladi danes ne govorijo več 'jezika vere', vera ni več podedovana, bolj je postala sad premišljene in pripravljene odločitve.

KAKO MI, 'CERKVENI', VIDIMO MLADE?

Smo se kdaj vprašali, koliko po župnijah pri-pomoremo k razumevanju, k dialogu z mlajšimi generacijami? Dober primer je zbiranje lističev za maše, učenje famoznih odgovorov na vprašanja za birmo, sam urnik nedeljskih maš mnogih župnij. Zgleda, kot da je vse ostalo tako, kot je bilo takoj po koncilu. Mnoge stvari so se medtem spremenile, spremenili so se mladi, ker se je spremenil svet, v katerem živijo, spremenil se je Zahod, spremenila se je družina, šola ... *Zakaj se torej ne bi še Cerkev?*

Lahko rečemo, *da smo premalo pozorni na mlade generacije?* Ali se zavedamo razkoraka med ponodbami za mlade po župnijah in njihovim resničnim stanjem? Kako predrugičiti župnijo, ki bo omogočala mladim resnično sprejetost, slišnost, kraj, kjer bodo lahko zadihali, kjer bodo svobodni ..., kraj, kjer se bodo lahko soočili z današnjo kulturo, kjer ne bo vladal klerikalizem in ne bo v ospredju zgolj diakonia? Vse skupaj gre v smeri življenja krščanske skupnosti, ki bo morala biti bolj pozorna na nove generacije v svojih urnikih, pesmih, dostopnosti, ponudbi programov, predvsem pa v odnosu. Prav s tem namenom je vesoljna Cerkev v pričakovanju Sinode mladih, kjer se bo kot ponižna dekla postavila v poslušanje, kaj ji imajo mladi za povedati, kaj ji želijo sporočiti, kaj jo želijo naučiti. In če to stori Cerkev, ji morajo slediti tudi njeni pastirji in vsi, ki tako ali drugače prihajajo v stik z mladimi v pastoralni dejavnosti.

RAKOVNIK, ZAVETJE MLADOSTI

Piše se leto 2018. Pred 117 leti so v ledino vzgoje na Slovenskem zaorali tudi sinovi sv. Janeza Boska. Njihovi zagovorniki in pospeševalci so jih na Kranjsko povabili z namenom, da se za »zanemarjene dečke« zgradi zavod, kjer bodo pridobili osnovno védenje, srčno kulturo in se usposobili tudi za kak praktičen poklic. Po Božji previdnosti je ta ideja na Rakovniku prerasla v razvejano ustanovo, ki je postala kraj vere, vzgoje in zavetja za mlade.

Ko končujemo z izgradnjo Majcnove hiše in tako zaokrožujemo dolgotrajen proces obnove in posodobitve Rakovnika, se hkrati vprašujemo, kako vse to bogastvo zajeti v spomin, na kašen način to ubesediti in predstaviti današnjemu človeku ter uzreti prihodnjo vizijo, ki jo Rakovnik predstavlja.

Pri don Boskovi vzgoji gre za domačnost. Mlad človek naj se počuti sprejetega!

**Z Marijo
bomo
zmogli vse!**

Andrej Majcen
馬義誠

Vsako, ki vstopi v salezijansko hišo, ga v svoje zavetje sprejme Marija Pomočnica!

Sanctus Bosco

Odprtost, hkrati pa varnost in zavetje. To je pravo vzgojno okolje, kje se ustvarja osebni odnos. V središču je vedno oseba. Takrat je bil to don Bosko, danes je to bodisi salezijanec, bodisi vzgojitelj ali učitelj, bodisi animator, bodisi mlad človek, skratka oseba, ki se iz oči v oči sreča s sočlovekom, njegovimi hrepenenji in željami. Če so včasih pri salezijancih iskali zavetja ptički brez gnezda, kakor je zapisal pisatelj Milčinski, tudi danes mladi iščejo kraj, da bi se izrazili taki kakršni so, pa da bi bili hkrati sprejeti in spoštovani. V tem je Rakovnik zavetje mladosti. Slovenski Valdocco. Da nas ne uklonijo viharji, da nas ne potlači teža časa, da nas ne zajame črnogledost, bo zagotovo poskrbela Marija Pomočnica. Z Marijo bomo zmogli vse, če povzamem misel našega svetniškega kandidata Andreja Majcna.

Dragi dobrotniki, prijatelji don Boska ter častilci Marije Pomočnice! Potem ko smo bili deležni tolikih darov in pozornosti, molitev in dobrih besed, ne moremo drugače kot le izreči: Hvala, tisočkrat hvala. Prav iz te hvaležnosti, ki jo čutimo salezijanci na Rakovniku, vas vabimo na romarski shod

Marije Pomočnice, ki bo zadnjo nedeljo v maju. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem dobrotnikom, ki ste s svojim darom pomagali pri dokončanju gradnje nove Majcnove hiše in pri obnovi Rakovnika. Po maši vas vabimo, da si ogledate novo Majcnovo hišo, hkrati pa bo to enkratna priložnost, da se osebno srečamo, se bolje spoznamo in se vam lahko tudi iskreno zahvalimo.

mag. MARKO KOŠNIK
novi predstojnik salezijancev v Sloveniji

ZALOŽBA SALVE
v širši slovenski prostor
pljuska vrednote
občečloveškega in
krščanskega etosa.

DIJAŠKI DOM

fantom in dekletom ne nudi le bivalnih prostorov, ampak tudi kakovostno vzgojo po don Boskovih načelih preventivnega sistema.

ŽUPNIJA

nudi sprejetost
in duhovno bližino.

ROMARSKO SVETIŠČE

Marije Pomočnice je duhovno pribežališče romarjem od blizu in daleč.

SREDIŠČE ZA ANIMACIJO

salezijanske mladinske pastore na slovenski ravni opravlja povezovalno delo ter s pestrostjo duhovnih in vzgojnih programov dosega širok krog mladih.

FORMACIJSKA HIŠA

mladim fantom omogoča dozorevanje v duhovnem poklicu tako, da bodo, kamor koli že bodo poslani, lahko dajali duhovno oporo in zavetje.

GLASBENA ŠOLA

poleg glasbenih obzorij otrokom in mladini razprostira obzorja vrednot.

SALEZIJANSKI MLADINSKI CENTER

z dejavnostmi in še bolj s pristopom mladini zagotavlja varnost in celostni človeški razvoj.

ROMARŠKI SHOD MARIJE POMOČNICE NA RAKOVNIKU 2018

SOBOTA, 26. MAJ 2018

- 19.00** Molitev za duhovne poklice s kratko igro.
- 20.00** Sv. maša pri lurški kapeli, nato procesija z lučkami v svetišče Marije Pomočnice. Somaševanje bo vodil mag. Janez Potočnik.
- 22.00** Slavljenje pred Najsvetejšim.
- 00.30** Nočna sveta maša.
- 02.00** Celonočno bdenje z molitvenimi urami, ki se konča z molitvijo hvalnic ob 6.45.

NEDELJA, 27. MAJ 2018

- 15.00** Procesija s kipom Marije Pomočnice in sv. maša pri lurški votlini. Somaševanje bo vodil škof msgr. dr. Franc Šuštar. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, narodne noše, člani salezijanske družine, mladi in družine.

ZA FANTE IN DEKLETA
40 + 16
ljubljanjskih srednjih šol

DIJAŠKI DOM NA RAKOVNIKU

NOVA ENOTA
DOMA JANEZA BOSKA

V LJUBLJANI

LOKACIJA
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

MESTNI AVTOBUS
ŠT. 3

*Si
za?*

varno okolje

*dom *prijateljstvo
*povezanost *veselje

mladinska
duhovnost

akcija
šport glasba
druženje
ustvarjalnost

šola • poklic
zmoreš • in pika

INFORMACIJE

Zavod sv. Frančiška Saleškega
Dom Janeza Boska

Peter Končan, ravnatelj
040 367 131
peter.koncan@zelimlje.si

Dom
vodimo salezijanci
po don Boskovem
preventivnem sistemu.

KAKO MLADI VIDIJO CERKEV?

Kakor imamo verni odrasli svoje ideje o mladih, tako imajo tudi mladi svoj pogled na krščanstvo, na Cerkev, vero in občestvo. Če bi strnili, bi lahko govorili o *petih odločilnih dejavnikih*, ki mlade zaznamujejo bolj kot drugi.

Prvi (i) je **moč Cerkve**, ki se izraža preko politike. Cerkev, ki želi imeti vpliv na družbeno dogajanje, ki želi biti 'vest' družbe, a zna hkrati tako dobro pomesti pod preprogo lastne grehe, predvsem pomanjkanje morale svojih pastirjev (preko spolnih in finančnih škandalov).

Drugi dejavnik (ii) je **sijaj Cerkve**, ki zelo moti mlade in v njej vidijo blišč in bogastvo. Vsekakor je več kot dobrodošla posebno v tem času misel papeža Frančiška, ki s svojimi odločitvami že kaže na drugačno, bolj pristno Cerkev in 'sijaj Cerkve' (v apostolski spodbudi Veselje evangelija, 55–58) postavlja kot enega od izzivov današnjega sveta.

.....

Krščanska skupnost bo morala biti bolj pozorna na nove generacije v svojih urnikih, pesmih, dostopnosti, ponudbi programov, predvsem pa v odnosu.

Tretji (iii) dejavnik je **konzervativna zaprtost Cerkve** pred današnjim svetom. Njena podoba se suče okoli pojmov kot so: *trda, nazadnjaška, stara, zaprta, hladna*. Stvari, ki ji torej omejujejo gibanje, svež zrak in jasen pogled na današnji svet.

Četrty (iv) dejavnik je pozitiven, saj je Cerkev edina institucija, ki še **brani osnovne vrednote človeka in človeštva**. Mnogi mladi, čeprav niti niso krščeni, priznavajo Cerkvi odločilno vlogo v zgodovini kar se tiče obrambe človeškega dostojanstva, dela, pravic.

Zadnji, peti (v) dejavnik je, da mladi vidijo v Cerkvi **goro prepovedi**; Cerkev deluje kot nekakšna agencija, ki proizvaja pravila, ki urejajo življenje vernikov. Mladi postavljajo pod vprašaj sleherno od teh pravil (zapovedi), češ, kdo jih je določil, niso že morda zastarele, zakaj jih že enkrat ne spremenimo.

ČAS VELIKEGA PRIČAKOVANJA

Sinoda mladih bo gotovo zatresla Cerkvi tla, ji odprla pogled ter podala pomembna izhodišča za lastni razmislek, kako biti Cerkev danes za mlade. Papež želi, da je njihov glas slišan in je to napovedal že v svojem Pismu mladim, ki spremlja pripravljani dokument sinode: »Tudi Cerkev želi prisluhniti vašemu glaslu, vaši rahločutnosti, vaši veri, dvomom in vaši kritiki. Naj se zasliši vaš krik, naj odmeva po vaših skupnostih in naj pride tudi do pastirjev.« ■

SPREMLJEVALEC DO JEZUSA

Človek v današnjem času, naj je mlad ali star, vedno težje sledi potem in ciljem, ki si jih je zadal. Koliko je stvari, ki nas vsakodnevno odvrčajo, nam povzročajo zmedo, raztresenost. Nihče ne zmore hoditi po poti, ne da bi potreboval pomoč. Hoja za Kristusom od nas zahteva, da vedno hodimo skupaj z drugimi, smo vedno v družbi z nekom, nikoli sami. Človek, ki sam hodi po poteh življenja, se hitro izgubi.

DAMIJAN GRLEC SDB

Kot katoličani smo poklicani v ta svet, Bog nas je opremil z vso opremo, da lahko pot odrešenja prehodimo tukaj in zdaj, a ne sami. Ljudje potrebujemo tudi duhovno vodstvo, da nas nekdo z izkušnjami vodi h Kristusu. Ali je to duhovnik, redovnik ali zelo veren laik, ni tako pomembno. Glavno je, da nam pomaga. Do cilja nas pripeljejo tudi svetniki, don Boska je Marija, mlade vodi Dominik Savio, spet druge sveti Jožef. Mladi današnjega časa čolnarijo po zahtevnih vodah tega sveta, spominjajo na prizore samotnih ribičev, ki se izgublajo v svetu. Potrebujejo Kristusa, živo vodo, sicer bodo dehidrirali in postali lahek plen temnih sil. Nekateri imajo pogum, da gredo direktno do Jezusa in se tam odžejajo, a je veliko več takih, ki tega ne zmorejo, ker se počutijo nevredne. Njihove poti niso bile ravne, po njih so hodili brez spremstva in postali so lahke tarče vseh mogočih nevarnosti, ki so ob poti prežale na njih. Mladi velikokrat vzklikajo: Mladost je norost; a ni preprosta. Spomin se mi ustavlja pri don Bosku, vedno je skrbel, da so mladi na poti k Jezusu imeli spremljevalce. Molitve, zakramente, svetnike. Sanjska videnja. Pomenljive so sanje iz leta 1863 z naslovom Kača v vodnjaku. Fantje so skakali okrog vodnjaka brez dna, se zaletavali v njegove stene, nekateri so celo padli vanj zaradi nerodnosti ali objestnosti. V njem se je skrivala ogromna črna kača, ki je fante ob vsakem skoku pičila ali ugriznila. Nekateri so se hitro umaknili, drugi se za nevarnost niso menili. Don Bosko je videl ranjence okrog in okrog, nekateri so bili smrtno ranjeni. Ko jih je spraševal, zakaj so to počeli, so povedali, da se jim prvič ni posrečilo, pa so poskušali naprej, dokler jim ne bi uspelo.

Taki vodnjaki na mlade prežijo povsod, prav zato potrebujejo nekoga, ki jih vodi. Don Bosko je po-

leg Marije imel največje zaupanje še v svetega Jožefa. Mladim ga je priporočal vedno znova, jih navajal, da so ga vzljubili. Kaj nam lahko sveti Jožef da? Prejšnjič smo govorili, da je Jožef kot Mojzes našega časa. Mladim lahko ponudi veliko, več kot si na prvi pogled upamo pomisliti. Ve, kaj je biti mlad, saj je od blizu spremljal odraščanje Božjega Sina Jezusa, tudi v takih trenutkih kot ob izgubljenju v Jeruzalemu. Mladim je potrebno prestopanje mej, da postanejo zreli in odgovorni ljudje. Jožef je to vedel in sprejel.

Danes svet mladih najhujšo bitko bojuje na področju čistosti, družba je to krepost postavila na sramotilni steber. Takoj si označen za čudaka, če govoriš o tem. Področje čistosti je le ena od točk, kjer nam lahko sveti Jožef konkretno pomaga. Mislite, da mu je bilo kot mlademu moškemu enostavno živeti svojo moškost ob devici Mariji? Z Božjo milostjo da, sam iz sebe pa tega ne bi nikoli zmoget. Tudi on je potreboval nekoga, ki ga je vodil, Boga. Jezusa in Marijo je spremljal do konca. Kot zavetnik vesoljne Cerkve spremlja vsakega od nas in ga pomaga voditi k Jezusu, k Bogu. Mnogo svetnikov si ga je izbralo za osebnega vodnika, za duhovnega spremljevalca. Vsi poznate Bernardko Lurško, Terezijo Avilsko, Frančiška Saleškega ali patra Pija. Skupno jim je to, da so si za svojega vodnika izbrali svetega Jožefa. Mladi, če želite varne poti, oklenite se svetega Jožefa. Preizkušen recept, da ne boste padli v vodnjake in ovire na vaši osebni in duhovni poti. Izberite si nekoga, ki vas bo pripeljal do Jezusa brez vsake praske. Jožef to zmore, ker je v svojem življenju ničkolikokrat premagal sile teme, da je bila pot Jezusa in Marije varna. Tudi tvoja bo. Za začetek se ozri k don Bosku. Daje ti ta dva izjemna vodiča, Marijo in svetega Jožefa. Okleni se ju. ■

KI JE TEBE, DEVICA, V NEBESIH KRONAL

»Glejte, nekaj novega storim,
zdaj klije, mar ne opazite?«

(Iz 43,19)

PRIPRAVILA S. IRENA NOVAK HMP, FOTO ANS

To, kar je Bog nekoč rekel za Izrael, bi lahko ponovil, ko gleda na Marijo. Ona ponižno in hvaležno priznava svojo vlogo v zgodovini, ki jo vodi Bog, in se zaveda, da mora nase gledati z začudenjem.

Bog je storil, da je bila območje novosti, območje, kjer je on izvrševal »velike stvari«. To je tudi bistvena vsebina zadnje skrivnosti častitljivega dela rožnega venca. Polnost časov ne kaže le dopolnitev prerokb, pač pa tudi novost, ki je še ni bilo: stvar, ki je kot Kraljica nebes in zemlje pridružena Stvarniku.

Kitajska modrost pravi: »Zaprte pest in stisnili boste nič, odprte roke in sprejeli boste veselje.«

Nihče ni bolj kot Marija živel čudežno izkušnjo praznih rok, ki so se napolnile z nebom. Njen odgovor angelu razodeva njeno zavedanje, kdo je pred Bogom; je praznina, ki je odprta, da jo nekdo izpolni, jo preseneti in jo do vrha napolni z neslutnimi darovi. Ponižna in svobodna se popolnoma odpre zastonskosti ljubezni. Zaradi te odprtosti je bila sposobna povezati med seboj svojo popolno praznino in največje bogastvo, ki ga je prejela; v sebi združiti globoko ponižnost in neskončno veličino, človeško in božje.

Na ponižnega in ubogega Bog gleda z zadovoljstvom. Prerok Izaija na zelo živahen način opiše pogled Boga na veselje, ko išče primeren kraj: »Gledam pa na tistega, ki je ponižen, ki je potr v duhu« (Iz 66, 2c); o istem govori tudi psalmist: »Zakaj GOSPOD je vzvišen in vidi nizkega, ošabnega pa spozna od daleč« (Ps 138,6). Sv. Avguštin v svojih pridigah zatrjuje: »Če se boš povzdigoval, se bo od tebe oddaljil, če se boš pa poniževal, se bo sklonil k tebi.« Marija, ki je ponižna in majhna, čuti dobrotljivi Božji pogled: »Ozrl se je na nizkost svoje dekle.«

Do spremembe pride z učlovečenjem, ko srečanje med božjim in človeškim ni več nek kraj, pač pa oseba, učlovečeni Božji Sin, kar se je uresničilo z Marijinim ponižnim sodelovanjem.

Letos obhajamo 150. obletnico posvetitve svetišča Marije Pomočnice v Turinu. Redovna družba hčera Marije Pomočnice je bila ustanovljena le štiri leta po tem. Don Bosku ni zadostovalo, da je postavil Mariji svetišče iz kamna; hotel je postaviti svetišče iz živih kamnov, da bo za vselej podaljšal svojo pesem hvaležnosti Mariji. To je potrdil na dan ustanovitve Družbe: »Pripadate redovni družini, ki je vsa Marijina ... Naj vam bo v čast lepi naslov hčera Marije Pomočnice in pogosto mislite, da mora biti vaša družba živ spomenik don Boskove hvaležnosti veliki Božji Materi, ki jo kličemo pod naslovom Pomoč kristjanov.« (prim. m. Yvonne Reungoat)

»Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd« (Raz 12,1).

V ženi prve Mojzesove knjige in v tisti iz knjige Razodetja je označen poklic vsakega človeškega bitja in njegova pot, da bi dosegel Boga. Marija nas spominja, kakšen bi bil človek, če bi bil Bogu zvest, in nam pove, kakšen lahko postane in kam lahko dospe, če sledi Kristusu.

Če bi Boga vprašali: »Kakšen je bil prvi sen o nas, kako si se nas zamislil 'v začetku', preden si ustvaril svet?«, bi nam morda odgovoril: »Poglejte Marijo.« In če bi ga vprašali: »Kaj želiš, da postanemo 'ob koncu časov'?«, bi bil njegov odgovor najbrž spet: »Poglejte Marijo.« ■

SALEZIJANEC BRAT

Od vsega začetka je imel don Bosko v mislih en salezijanski poklic, ki ga lahko živimo na dva načina: kot salezijanec duhovnik ali kot salezijanec brat.

PRIPRAVIL JANEZ SUHOVERŠNIK SDB

Leto 1859 je sedemnajst fantov iz oratorija izpovedalo neke vrste prve redovne zaobljube. Postali so salezijanci družbe svetega Frančiška Saleškega. Večina jih je ostala pri don Bosku in so postali duhovniki. Leto kasneje se jim je pridružil prvi salezijanec brat Jožef Rossi. Kmalu po izpovedi redovnih zaobljub je bil imenovan za glavnega ekonoma novonastale družbe. Skrbel je za vse materialne stvari. Naše vzgojno pastoralno delo daje salezijancem bratom široko polje delovanja, ki ga lahko opravljajo v blagor mladim in družbe. Poleg tega imajo salezijanci bratje prednost pred kleriki v laičnem okolju tudi zato, ker se lahko v času formacije izobrazijo v raznih poklicih. Salezijanci duhovniki se zaradi obvezne duhovniške formacije v tem času ne morejo izpopolnjevati v drugih poklicih, kar pa je salezijancem bratom omogočeno. Tudi zaradi tega je njihov poklic in prispevek salezijanski družbi neprecenljiv.

DON BOSKO O SALEZIJANCIH BRATIH

Don Bosko je prvim salezijancem bratom v noviciatu dejal: »Vaša naloga tukaj je, da se najprej naučite raznih obrti in nato da se utrdite v veri in v pobožnosti. Zakaj? Ker potrebujemo pomočnike. Nekateri stvari duhovniki in kleriki enostavno ne morejo delati, ker za to niso dovolj usposobljeni. Takšne stvari boste zato

lažje delali vi. Potreboval bi nekoga, ki bi ga lahko poslal v tiskarno in mu dejal: Nauči se te obrti in izuri se zanjo, da jo boš lahko nekoč samostojno vodil. Spet drugemu bi dejal: Pojdi v knjigarno in nauči se jo voditi. In dalje drugemu bi dejal: Pojdi v to ali ono salezijansko hišo in poskrbi za vsa dela, ki jih je potrebno končati. V vsaki hiši bi zato potreboval nekoga, ki bi mu lahko zaupal ekonomijo in druge delikatne stvari, ki jih je potrebno urejati. Na ta način bi bili vi tisti, ki bi celotno ustanovo predstavljali v svetu. Potrebujem ljudi, ki bi bdeli nad kuhinjo, pralnico, nad nabavo in porabo vseh stvari. Z drugo besedo želim reči, vi ne boste tisti, ki boste vsa ta dela fizično opravljali, ampak tisti, ki boste vse to delo organizirali in vodili. Želim, da postanete predvsem oskrbniki in gospodarji posameznih področij. Potrebujete vas naše velike ustanove. Za delo v njih se morate obogatiti z vsakovrstnimi krepostmi in sposobnostmi. Kamor koli boste prišli, najprej poskrbite, da boste dajali dober zgled, in poskrbite, da bo v hiši red in prava moralnost. Vaša obleka naj bo dostojanstvena, čista in primerna za delo, ki ga opravljate. Ne boj se, mala čreda. Vaše število bo naraslo, predvsem pa naj v vas rasteta dobrota in prizadevnost. Potemtakem boste nepremagljivi kakor levi in boste naredili veliko dobrega. To idejo imam o salezijancih bratih.« (MB XVI 313)

POMENLJIVO PRIČEVANJE PAPEŽA FRANČIŠKA

Leta 1976 sem med kanonično vizitacijo jezuitskega misijona v Argentini nekaj dni bival pri škofu iz Salta. Med klepetom pri kosilu sem od škofa Pereza izvedel o življenju blaženega salezijanca brata Artemija Zattija, ki je deloval kot zdravnik. Ob slovesu mi je škof podaril njegov življenjepis. Njegov zgled je name naredil globok vtis. V tistem trenutku sem vedel, da moram Boga prositi, naj preko tega velikega salezijanca brata v naše jezuitske vrste pošlje nove poklice za jezuite brate. Molil sem devetdnevniico k blaženemu Artemiju Zattiju. Enako so storili tudi naši novinci. Naslednje leto sta prišla k nam prva dva poklica jezuita brata. V naslednjih letih pa še drugih 16, skupaj torej 18. Nenavadno hiter porast jezuitov bratov v naši provinci je nadvse redek pojav, zato sem prepričan, da je za to zaslužen blaženi Artemij Zatti, ki smo se mu priporočili.

VILMOS SVARC, SALEZIJANEC BRAT

Prihajam iz salezijanske župnije Mužlja v Vojvodini. Po rodu sem Madžar. Moja družina je tradicionalno verna, kot otroka so me krstili, šel sem k obhajilu. Pred birmo sem razmišljal kot večina najstnikov: »Po birmi mi ni treba več hoditi k maši,« zato sem komaj čakal, da pridem do birme.

Bog pa je imel drugačen načrt z mano! Potrpežljivo je čakal trenutka, ko se mu ne bom mogel več izogniti, ker sem ga kljub vsej naveličanosti ljubil iz dna srca. Spraševal sem se, kaj naj počnem v svojem življenju. V pubertetniških letih me je metalo sem ter tja, On pa je bil z mano potrpežljiv. Čas zaljubljenosti je bil zelo lep, a nisem bil srečen. V sebi sem čutil, da hoče Bog nekaj drugega od mene. »Da bi postal duhovnik?« To pa ne. »Nisem te vrste,« sem si velikokrat ponavljal. Iskal sem druge poti, da bi našel način, kako bi Gospodu lahko služil.

To iskanje se je vleklo vse do leta 2006, ko sem prvič poročal na Rakovnik v Ljubljano. Med spoznavanjem salezijancev na Rakovniku in ogledom poslanstva smo prišli na vrt. Tam sem spoznal salezijanca brata Andreja Sajka. Kot strela z jasnega mi je v srcu zagorelo: »To je to!« Po poklicu sem namreč tudi sam vrtnar. Prepričan sem, da mi je Gospod na tako preprost način pokazal odgovor na moje iskanje, ker ve, da sem zelo trmast in ne maram kompliciranih stvari. Ob vrnitvi domov sem se zato začel spraševati o salezijancih. Salezijanci v Mužlju so mi razložili, kaj je poslanstvo salezijancev bratov. V sebi sem takrat začel gojiti hrepenenje, da bi tudi jaz služil Gospodu kot salezijanec brat.

Letos septembra bodo minila tri leta, od kar sem postal salezijanec brat. Zgled na tej poti mi je madžarski mučenec salezijanec brat blaženi Štefan Sandor, ki je dal svoje življenje za Kristusa in mlade v času hudega preganjanja Cerkve in redovnikov na Madžarskem leta 1953. ■

Molitveni nameni

MAJ

Prosimo za uspešen zaključek šole in za mlade, da bi se odločili za pravi poklic.

JUNIJ

Prosimo za letošnje novomašnike, naj jih Bog obdari z vsemi potrebnimi milostmi, da bodo zvesti Jezusovi učenci in pogumni pričevalci vere.

JULIJ

Prosimo za vse poletne duhovno-počitniške programe, da bi si v njih nabrali novih moči za svoje življenje.

»SEM TRETJIČ ELIMINIRAN, SEM TRIKRAT NAREDIL VELIKO NIČLO«

ALOJZIJ SLAVKO SNOJ SDB, VICEPOSTULATOR

Tako zapiše misijonar Andrej Majcen svojemu sobratu Francu Blatniku po prisilnem odhodu iz Vietnama (Hong Kong, 10. avg. 1976).

Svetniška modrost pa pravi, da če Bog postavi spredaj le enko, potem tudi ničle dobijo veliko vrednost. In nadaljuje: »Sem trikrat s solzami v očeh odhajal, ker se trgajo vezi, ki jih je misijonski ideal v don Boskovi ljubezni spletal in prepletal med in s tistimi, ki mi jih je Bog poslal ...«

Trije prisilni odhodi: iz Kitajske leta 1951, iz Severnega Vietnama 1954 in iz Južnega Vietnama 23. jul. 1976, so kakor trije padci pod križem. A kakor Jezusov križev pot tako se tudi Majcnov ne konča na Kalvariji, temveč v vstajenskem vrtu. Danes v tej zarji upanja napredujejo tudi ljudstva, ki jim je Majcen oznanjal veselo oznanilo.

Ko je moral zapustiti Kitajsko, ga je predstojnik poslal z enim sodelavcem v Vietnam. Mami tedaj piše, da je v predmestju Hanoja deško mesto, »kjer je treba misliti na 450 lačnih želodčkov in iskati dobrotnikov« (18. dec. 1952). Že po dveh letih so – kakor drugih milijon beguncev – bežali proti jugu iščoč svobodno sonce. Svoje misijonsko delo Majcen v Južnem Vietnamu posveti predvsem vzgoji novih duhovnih poklicev. Zato večino svojih pisem nameni iskanju gmotnih sredstev in zahvaljevanju. Iz njegovega vietnamskega misijonskega obdobja (1952–1976 – s presledkom dveh let v Hong Kongu) imamo ohranjenih več kot 160 pisem – da ne štejemo kartic, pa tudi skoraj toliko njegovih zapisov v Katoliških misijonih in Salezijanskem vestniku.

Ni le odhajal v solzah, še prej je sejal v solzah, v času, ko v Vietnamu neprestano poka in »čeprav mitraljezi kaj često pojejo svojo pesem. Včeraj ponoči smo imeli tu spodaj obisk 100 vjetkongovcev. Sicer se pa človek na vse privadi.« Tako piše inšpektorju Martinu Jurčaku (22. nov. 1966). Ko je po 'osvoboditvi' Sajgona moral oditi, je imel mašo in pouk za 10 don Boskovi prostovoljk. »Tudi sobratje iz okolice so dospeli, da počaste 'Abrahama' – vietnamske 'male črede', okoli 130 salezijancev ... 23. julija sem imel koncelebrirano mašo Marije Pomočnice in mojo zadnjo konferenco – homilijo. Dal sem še blagoslov M. Pomočnice. Bilo je kot pri pogrebu. Srce in srca so se trgala, saj smo se imeli radi ... Alfa in Omega sta postala eno ... Tako se je zaključila 24-letna misijonska zgodovina salezijanca misijonarja in nova se začinja za moje drage – pa tudi za me« (Hong Kong, 28. jul. 1976).

Kerečev misijonski sklad

Do 31. 3. 2018 ste darovali Jenič D., Kerec M., Meglen I., Lapanja A., Oblak V., Rihtar F., Zore R. in drugi neimenovani dobrotniki misijonov. Bog povrni!

Svoji sestri kmalu potem zaupa tale premislek: »Draga Milka, gotovo se še spominjaš tiste nenadne novice leta 1935, ki je naznanila mami, Tebi in Marici, da Slavko odhaja v misijone na Kitajsko, ker je taka pač Božja volja. Veš, Ti moram povedati, če Ti še nisem, da je bilo slovo tedaj od mamice, Tebe in Marice zares težko, zelo težko. Pa sem takrat čutil v sebi glas, da moram iti, moram biti, če ne drugo, ničla v Božjih rokah pri zidanju cerkve v dušah vseh ljudi. 'Kaj si pa vendar zrihtal slabega', me je moja Borovska teta Mica karala, 'da te pošiljajo v misijone?' 'Moram iti, ker me Bog kliče', sem ji užaljen odgovoril'. Sedaj po več kot 40-ih letih pa sem si zakril z rokami oči in premišljeval: 'Kaj si

Skupina veroučencev z Rakovnika je 27. marca pod vodstvom dr. Alojzija Slavka Snoja, vicepostulatorja v postopku za kanonizacijo Božjega služabnika Andreja Majcna, preko zbranega gradiva in zapuščine spoznavala misijonarjevo življenje in delo.

dobrega zrihtal v vseh teh letih svojega misijonarjenja, ko stojiš v Hong Kongu, kot tu pravijo, z dvema belima in praznima roka-ma? Nič in potem zopet nič, vključno s svojim kokodakanju po svetu.' Veš, mi smo pač služabniki Najvišjega, nas duhovnike rabi kadar hoče in kolikor hoče za svoje namene, potem pa on sam naprej vodi po svoje in po drugačnih potih. Naj bo vedno slava njemu in ne nam, ki ga moramo prositi odpuščanja za vse, kar ni bilo prav in po njegovem načrtu ...« (Hong Kong, 28. avg. 1976).

Božji služabnik Andrej Majcna je vedno – kakor Abraham – proti upanju upal, pa vendar najbrž ni predvidel, da bo dvajset let po njegovi smrti nad štiristo vietnamskih salezijancev in še drugih več kot sto, ki so že misijonarji po svetu. Uresničuje se svetopisemska beseda: »Kateri sejejo v solzah, žanjejo med veselimi petjem« (Ps 126,5).

EVROPA – MISIJONSKA CELINA

Kar 60 salezijancev, sester hčera Marije Pomočnice in prostovoljcev se je od 4. do 10. marca 2018 zbralo v Fatimi na seminarju »Prvo oznanilo in misijonska animacija«. Odgovorna za misijonsko področje pri vrhovnem svetu HMP in SDB, s. Alaíde Deretti in Guglielmo Basañes, sta predstavila dosedanje korake in razmišljanja na temo prvega oznanila v obeh redovnih ustanovah. Pod Marijinim milostnim pogledom, ko se je prikazala Frančišku, Jacinti in Luciji, je pisana množica udeležencev, od Rusije do Portugalske in od Velike Britanije do držav Bližnjega vzhoda, razmišljala, kako danes na stari celini oznanjati Jezusovo veselo novico družbi, ki ga ne pozna več, ne sprejema ali zavrača.

Spoznavali smo nekatere izkušnje prvega oznanila v različnih družbenih okoljih, ki so nakazovale na skupno točko: prvo oznanilo je salezijanski življenjski slog. Skrb za vzgojo, družinski duh, sprejemanje in zakoreninjenost v don Bosku in Mariji Mazzarello so temelji prvega oznanila, s katerimi lahko mladim pričujemo o Jezusu.

V delavnicah po skupinah smo udeleženci izmenjali izkušnje in prakse ter predlagali smernice za celotno salezijansko družino, kako spodbuditi in živeti prvo oznanilo v

vseh salezijanskih okoljih: šolah, oratorijih in mladinskih centrih, župnijah in urbanih okoljih, socialnih omrežjih ter v delu s priseljenci.

Evropska stvarnost je v salezijanskem svetu najbolj raznolika, kar se je pokazalo v medsebojni izmenjavi izkušenj. Med skupnimi ugotovitvami so na plano prišli osebna in skupnostna spreobrnitev, poglobljena začetna in trajna formacija, poznavanje in spremljanje spreminjajoče se evropske družbe. Vedno bolj bomo pričevalci in šele nato oznanjevalci, saj je že marsikje v Evropi težko oz. prepovedano izrecno oznanjevanje Božjega kraljestva. Prav zato moramo biti mi sami prvo oznanilo, seme, ki ga morda ne bomo videli vzkliti, a je naša naloga, da ga posejemo. ms

DAR VESELEGA SLUŽENJA

s. MARIJA OMRZEL, hči Marije Pomočnice, misijonarka

Njeno življenje je bilo polno ljubezni in žrtve, za katero ve le Bog. O njeni mladosti, do vstopa v Družbo hčera Marije Pomočnice, ne vemo ničesar. Vemo le, da je bila preprosta cvetka, ki jo je Bog izbral in jo presadil v družbo HMP.

s. MILENA DERLINK HMP
POVZETO PO FACCIAMO MEMORIA, FOTO ARHIV HMP

Ko je pri 22-ih letih naredila prve zaobljube, je kmalu napisala misijonsko prošnjo, saj je želela svoje življenje darovati v misijonskih deželah. Njena predstojnica, ki je pospremila misijonsko prošnjo, naslovljeno na vrhovno mater, je o s. Mariji Omrzel napisala, da je dobrega zdravja, prijetnega značaja, da ima smisel za žrtvovanje, zato daje upanje, da bo dobra misijonarka. Njena prošnja je bila sprejeta in tako je bila določena za inšpektorijo na Bližnjem Vzhodu. Njena prva skupnost je bila v Egiptu, v Aleksandriji (1932–46). Po dveh letih v Heliopolisu se je za eno leto vrnila k salezijancem v Kairo, nato pa je odšla v Betlehem v salezijanski zavod, kjer je bila od 1952 do 1956. V vseh skupnostih je bila kuharica, vedno zelo cenjena in požrtvovalna. Delala je brez prestanka, tako da je trpelo celo njeno zdravje, čeprav je bila fizično zelo močna. Tako kot pri delu je bila močna tudi v molitvi. Vse je delala z velikim veseljem.

Kljub temu je njeno močno zdravje s časom oslabelo. Dobila je sladkorno bolezen. Tako je mnogo noči presedela na stolu, ker je tako lažje dihala. Ob peti uri zjutraj je bila že pripravljena za delo. Svetovali so ji, naj vsaj popoldne malo počiva, toda vedno je bilo nekaj, da ji je to preprečilo. Največkrat so fantje vadili na inštrumente, ker so imeli

ROJENA 20. 2. 1908 Anže pri Brestanici
PRVE ZAobljUBE 5. 8. 1930 Nizza Monferrato (Italija)
VEČNE ZAobljUBE 5. 8. 1936 Jeruzalem (Sveta dežela)
UMRLA 9. 8. 1961 Damask (Sirija)

svoj orkester. Ni se pritoževala. Govorila je: »Fantje mi pomagajo, da sem budna.« Tako je delala naprej, večkrat tudi z visoko vročino. V skupnosti je večkrat pripovedovala o svoji domovini, ki jo je zapustila in v katero se zaradi komunističnega režima ni mogla več vrniti. Predvsem dejstvo, da se ni mogla več srečati s svojimi domačimi, ji je povzročalo bolečino, vendar se zaradi tega ni nikoli pritoževala.

Neka sestra je o njej dejala, da je bila kot dar, vedno pripravljena, da se žrtvuje. In tako je v veselju služila Gospodu vse do smrti.

Ko so predstojnice videle njeno slabo zdravstveno stanje, so se odločile, da jo pošljejo v Kartabo v Libanon, kjer je bila skupnost osmih sester. Ko so po dveh letih odprli bol-

HMP so na Bližnjem vzhodu dejavne tudi danes

nišnico v Alepu, je s. Marija sprejela delo kuharice. Tam je njeno zdravje povsem odpovedalo. Na nogi se ji je odprla velika rana in grozila je gangrena. Premestili so jo v bolnišnico v Damask. Po skrbnem zdravljenju se je zdelo, da se je zdravje izboljšalo in tudi rana se je zacelila. Toda izboljšanje je bilo le kratkotrajno. Med duhovnimi vajami od 29. julija do 5. avgusta 1961, ki se jih je udeležila tudi s. Marija, je kljub krhkemu zdravju skušala biti vsak dan pri sv. maši in poslušati vse pridige in govore. Zadnji dan, ko je obhajala 31. obletnico svojih zaobljub, je dobila visoko vročino, ki ni popustila tri dni, vse do smrti. Ko so ji 9. avgusta podelili zakrament bolniškega maziljenja, je zbrano sledila vsem molitvam. Uro za tem je padla v nezavest in popoldne izdihnila.

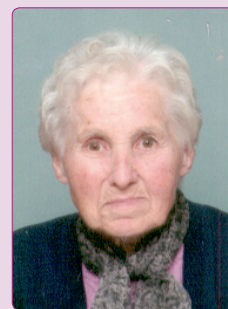
Njen odhod pušča v nas zgled ponižnosti, zvestobe, žrtvovanja in ljubezni.

Ob smrti je salezijanski inšpektor o njej pisal tamkajšnji inšpektorici, kjer se je zahvalil za vse delo, ki ga je v tolikih letih, predvsem v salezijanskih hišah, opravljala s. Marija. Označil jo je kot zelo zaslužno sestro, saj je toliko naredila predvsem s svojim skromnim in ponižnim delom. Bila je vedno preprosta, ponižna in skrbna. Bila je zvesta redovnica, ki se ni nikoli odtegnila od kateregakoli napora. Obljublja, da bodo zanjo darovali sv. maše kot znamenje hvaležnosti, vendar takoj dodaja, da se mu zdi, da jih ne bo potrebovala veliko. »Saj zveste kuharice, se mi zdi, ne čaka veliko trpljenja v vica. Njen odhod pušča v nas zgled ponižnosti, zvestobe, žrtvovanja in ljubezni, ki je spodbuda tudi za vse nas.« Na koncu še prosi Marijo, naj pošlje družbi hčera Marije Pomočnice še veliko sester po njenem zgledu. ■

V občestvu z rajnimi

JULIJANA NOVAK (1931-2018)

Le nekaj dni pred dopolnjenim 87. letom se je preselila v večnost mama Julijana Novak iz Zajasovnika pri Vranskem. Rodila se je 15. februarja 1931 kot zadnja od osmih otrok, tretja iz očetovega drugega zakona. V vojni je izgubila enega brata, prikrajšana je bila za slovesnost mašniškega posvečenja in nove maše drugega brata; njeno šolanje pa je ostalo pri nedokončanem tretjem razredu. Mama ji je pomenila svetlo usmeritev v življenju, ko je z vso ljubeznijo in odgovornostjo skrbela za človeško in versko vzgojo otrok. To ljubezen ji je Julka vračala, ko je v bolezni skrbela zanjo. Po mamini smrti je za nekaj časa odšla na Koroško, kjer je bil brat Rudi na župniji in skrbela za njegovo gospodinjstvo ter bila tudi v pomoč slovenski družini.

S poroko je prišla na zahtevno Konškovo kmetijo; da sta z možem lahko zagotavljala družini dostojno, pogosto tudi napredno življenje, je težko delo določalo vse druge možnosti, nikoli pa ni izključilo jutranje in večerne molitve, krščanskega obhajanja nedelje in praznikov z obiskom svete maše in nedeljskim počitkom. Bolj z zgledom kot z besedo je vzgajala svojih pet otrok v poštenosti, delavnosti in pogumnem, pa tudi ustvarjalnem sprejemanju okoliščin, ki jih življenje prinaša.

Leta življenja so se množila, družina se je širila s tem, ko so si otroci ustvarjali svojo prihodnost in mama je vsakega posebej skrbno spremljala, se veselila uspehov, bila ponosna na vnuke, s skrbjo doživljala neuspehe in težave in po svojih močeh in včasih tudi preko svojih moči pomagala. Dokler ji bolezen ni preprečila, je predvsem v zadnjem obdobju življenja, ko je morala delo prilagajati svojim močem, vsak dan začevala z mašo na Vranskem.

Vse življenje je bila preizkušena z zdravstvenimi težavami. Dolgo je upala, da se ji bo stanje izboljšalo. Potem pa je z vso potrpežljivostjo sprejemala, kar ji je vsak nov dan prinašal. Zadnjih deset mesecev je bila na Rakovniku s svojo predano in potrpežljivo navzočnostjo tudi velik blagoslov redovni skupnosti njene najstarejše hčere.

s/N

»ŠEDRŠKI« DON BOSKO MED NAMI

... in letos (enaindvajseto leto) začnemo znova. Salezijanke sotrudnice v Sodražici, ki ni salezijanska župnija, se zopet podajamo na novo pot našega skupnega delovanja za mlade in z mladimi, pa tudi za širšo župnijsko skupnost.

PRIPRAVILA LJUBICA KOŠIR, FOTO ARHIV SOTRUDNIŠKEGA CENTRA SODRAŽICA

Na začetku leta običajno načrtujemo, se usklajujemo z mladimi in njihovim programom, z župnijo, preverjamo opravljeno delo, pa svoje možnosti in zmožnosti ... Vse pa izročamo v Božje roke in varstvo Marije Pomočnice. Vodstvo Kresničke in Oratorija smo po 15-tih letih zaupale mlajši generaciji, ki se mora »kaliti« tudi v odgovornosti, ne le v sodelovanju. Ker delujemo »na dolgi rok«, so naši rezultati včasih vidni, včasih tudi ne, včasih koga vznemirjamo, včasih spodbujamo, vse pa delamo z dobrim namenom in z ljubeznijo do mladih.

TRNJE MED CVETOV

Vemo, da hoja za Kristusom, tudi po zgledu sv. Janeza Boska, ni vedno lahka. Včasih je med najlepšimi cvetovi tudi trnjeva pot. Ob vsakoletnem Vezilu vrhovnega predstojnika, ki je »rdeča nit« naših usmeritev in odločitev, se na srečanjih običajno ustavimo ob posameznih odlomkih oz. temah, ki nas posebej nagovorijo, se priporočamo sv. Duhu za prave odločitve in preprosto gremo naprej. Udele-

žujemo se letnih srečanj in duhovnih obnov, ki so organizirane za sotrudnike vseh slovenskih centrov.

SOTRUDNIŠKI CENTER SODRAŽICA

DUHOVNI VODITELJ Ivan Turk

KOORDINATORKA Ljubica Košir

ČLANICE Lidija Osvald, Andreja Košmrlj, Štefka Košir Hruška, Anica Turk

Že od začetka delovanja je naša velika vzornica tudi don Boskova mama Marjeta, zato smo se v okviru Kresničke sotrudnice poimenovali po njej (klub mame Marjete). Pri različnih dejavnostih v našo skupino večkrat povabimo tudi velikodušne mame, ki nam rade priskočijo na pomoč.

NAŠI ZAČETKI

Leta 1995, ko se je »rodila« Kresnička in še nismo imele sotrudniških obljub, smo začele zbirati otroke ob različnih priložnostih (miklavževanje, priprave na božič, materinski dan, pred veliko nočjo, na raznih delavnicah – za otroke in starejše, sodelovanje na Črnem jezeru na Rakovniku, spremljanje mladih na romanjih ...). Med udeleženci navedenih programov, v katerih so sodelovali tudi otroci iz naših družin, so se že oblikovali prvi animatorji.

V sosednji ribniški župniji so se hitro pojavila ugibanja, da verjetno v Sodražici delujejo neke »civilne nune«. Ribničani so šaljivi ljudje.

Pred dvajsetimi leti smo s strokovno pomočjo sester HMP in salezijancev začele z oratorijem, ki je bil zelo uspešen in se je dober glas o njem slišal po vsej ribniški dolini. Že naslednje leto

se nam je na oratoriju pridružilo veliko otrok iz sosednjih in oddaljenih župnij.

PRVE SOTRUDNICE

Nekatere mame odraščajočih otrok smo se iz različnih razlogov začele zbirati pri Koširjevih, od koder izhaja salezijanec prof. Anton Košir, brat mojega moža. Kmalu smo iz naših druženj in pogovorov zaslutile, da lahko storimo kaj dobrega v prid mladih iz naše župnije. Program dejavnosti sva dve mami najprej predstavili g. župniku in se z njegovo podporo podali na pot z imenom Kresnička. Ker nas je bilo za domačo mizo vedno več, smo se preselile v staro sodraško župnišče ter se povezale z salezijanci in Društvom Mladinski ceh na Rakovniku. Začele smo z dveletno pripravo na sotrudištvo. Pet so-

in želim, da bi luč evangelija, miru in ljubezni razsvetlila vaša srca in vaše domove. Želim, da bi ljudje videli to luč in po njej slavili nebeškega Očeta.«

POSLANSTVO

Naš duhovni vodja je g. Ivan Turk, pri vseh dejavnostih pa nam pomaga in podpira tudi gospod župnik Franci Bizjak. Ker imamo različne talente, delujemo tudi v drugih skupinah v naši župniji – v pevskem zboru, župnijskem svetu, Karitas, pri bralcih božje besede, poučevanju verouka in tudi tam, kjer je le včasih potrebno priskočiti na pomoč.

Delo Božjih rok in naša skupna prizadevanja v prid mladih in starejših smo ob 15-letnici delovanja kluba Kresnička zapisali v knjižico z naslovom Mladim na pot.

V knjižici so svoje spomine na prehojeno pot lepo opisali tudi nekateri mladi, ki so v Kresnički najprej sodelovali kot udeleženci, pozneje pa kot animatorji in voditelji.

Vsaka od nas sotrudnic je po poklicu najprej žena in mama, nekatere pa smo že stare mame. Ob vsakem srečanju vedno znova ugotovljamo, da povezano zmoremo storiti več dobrega ali z drugo besedo – kadar se slabotne sile združijo, postanejo močne.

Ker poklic salezijanca sotrudnika sprejemamo kot dar, se trudimo za skupno dobro, za dobre medsebojne odnose, za osebno in skupno duhovno rast in si želimo, da bi tudi kdo od vas bralcev revije don Bosko zaslutil poklic, ki je lahko tudi vaša dragocena POT, RESNICA IN ŽIVLJENJE ter dar za druge. ■

trudnic je izreklo obljube 12. oktobra 1997 pred takratnim salezijanskim inšpektorjem g. Stanislavom Hočevarjem na Rakovniku, ena sotrudnica pa maja 2009 v kapelici družine Turk v Pilštanju, kjer je doma naš duhovni voditelj. Ko je bil zgrajen nov župnijski dom, je leta 1998 zaživel prvi oratorij in vse druge dejavnosti – za otroke in za starejše.

Ob 100-letnici prihoda salezijancev v Slovenijo smo učilnico novega župnijskega doma okrasili s podobo sv. Janeza Boska in Dominika Savia, delo slikarja Lojzeta Mušiča. Vse od naših začetkov dalje nas je zelo podpirala tudi njegova žena (Sodražanka) dr. Polona Vesel-Mušič, ki je bila takrat kot dekle že zelo dejavna med mladimi in se je podala na študij na Teološko fakulteto.

Udeležila se je naših sotrudiških obljub na Rakovniku in nas pospremila na novo pot z naslednjimi besedami: »Ob slovesnem dogodku izpovedi obljube vam iskreno čestitam

»Salam! Salam nou!«

Don Bosco center v Gambeli ... Ko smo v času priprav slišali zanj, smo si lahko le malo predstavljali, kaj nas čaka v daljni deželi Etiopiji. Vsakdo izmed nas je seveda imel svoje predstave, a ko smo se kasneje prostovoljci pogovarjali med seboj, smo ugotovili, da smo »sfalili« in da nas je center kot celota vse presenetil. Pozitivno, seveda.

MARIJA ŠEME

V Gambelo smo prispeli nekaj dni prej, kot se je začelo naše delo v misijonu. Ker je to eden izmed najbolj revnih predelov v Etiopiji, nas tudi ni presenetilo preprosto letališče in (ne)zakrpane ceste. Čeprav je imela naša prtljaga še malo daljši postanek v Adis Abebi, je kmalu prišla za nami.

Ob pristanku sta nas pričakala Sirak in Solomon, dva mlada salezijanska brata, ki se pripravljata na duhovništvo in sta v Gambeli kot pripravnika sodelovala pri izobraževalnih in prostočasnih dejavnostih v misijonskem centru. Že po prvem pozdravu nas je osvojil njun nasmeh in smisel za humor. Priznala sta, da sta tudi sama presenečena – pričakovala sta tri prostovoljce, prišlo pa nas je kar sedem! Ugotovili smo, da ima tudi pozabljena prtljaga svoje prednosti: tako smo se lahko vsi zbasali v beli džip in se odpeljali v mesto na zajtrk. Ko smo premagali dvome in strahove, da je morda hrana »od zunaj« v Etiopiji za nas neprebavljiva in škodljiva, smo z veliko hvaležnostjo zaužili pripravljeno hrano in se okrepčali. Zatem pa smo se seveda z velikim pričakovanjem odpeljali v misijonski center Don Bosco, ki je tako postal naš dom za mesec dni. Ob lepem sprejemu še drugih bratov salezijancev smo se kaj kmalu počutili zelo domače. Seveda smo morali najprej sprejeti »druge standarde«, kar se tiče postelje, kopalnice, hrane, internetne povezave in še marsikakšnega udobja, ki smo ga navajeni doma. A ko je preprostost postala naš vsakdanjik, smo se kmalu počutili kot doma.

Prve dni v Gambeli je močno deževalo. In povedali so nam, da bo pravzaprav kar cel mesec tako, saj so poletni meseci v Etiopiji obdobje deževne dobe. Tolikokrat je močno deževalo in to ne tako kot pri nas, ko je npr. 20 minut zelo močan naliv, potem pa se voda »izteče«. Ne, lilo je kot iz škafa ure in ure, včasih so bile nevihte tako močne, da smo se prebudili sredi noči. Pravzaprav nam je bilo čez dan kar kmalu vseeno, če smo mokri, saj smo vedeli, da je sonce kljub vsemu tako močno, da nas bo v hipu posušilo. Tudi otroci se niso kaj dosti menili za dež. Je pač njihov vsakodnevni spremljevalec.

V Etiopiji traja šolsko leto tako kot pri nas od septembra do junija. V poletnih mesecih bratje salezijanci otrokom in mladim nudijo možnost kvalitetnega prostega časa v misijonu – to predstavlja tudi del njihove preventivne pastorale, da niso prepuščeni sami sebi in ulici. Salezijanci tako že vrsto let poleti organizirajo počitniški program »Summer together«, ki traja pet tednov. Otroci in mladi iz okolice (pri tem pa ni pogoj, da tudi med letom obiskujejo pouk v misijonskem centru) se lahko prijavijo za program, ki je sestavljen iz dveh delov:

v dopoldanskem času imajo tri ure pouka (da, prav ste prebrali – tudi poleti otroci v Gambeli radi pridejo v šolo!), popoldan pa športne igre za starejše ter prostčasne dejavnosti za mlajše. Kot prostovoljci smo za otroke in mlade pripravili ure angleščine, fizike, glasbe in športa. Popoldan smo svoj čas preživeli predvsem z najmlajšimi in zanje pripravili različne športne, glasbene in ustvarjalne dejavnosti.

Prav tako misijon v Gambeli nudi še veliko drugih možnosti tudi mlajšim odraslim, ki se želijo izobraževati na svoji poklicni poti. V centru so namreč tudi različne delavnice: lesna, kovinarska, tehnična. Prav tako poteka veliko tečajev in usposabljanj, kot sta npr. računalniški tečaj in tečaj za upravljanje s sončnimi celicami – oba poklica prihodnosti v Etiopiji.

Kmalu smo ugotovili, da bi se bilo priročno naučiti vsaj malo amharščine, da bi lahko komunicirali z otroki, ki jim angleščina še ni tako blizu. Morali smo priznati, da

*Brez dvoma je bila
naša univerzalna
komunikacija nasmeh,
toplina, podaja roke
in objem – jezik, ki ga
razume vsak.*

je izziv kar velik – jezik je tako drugačen od našega! Smo pa kmalu lahko pozdravili na ulici: »Salam!« in »Salam nou!« se je glasil odgovor, kar v prevodu pomeni »Pozdravljen/a, kako si?«

Kaj vse smo še počeli v Gambeli in o naših drugih dogodivščinah pa si lahko preberete v naslednji številki. *Stay tuned.* 📺

SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

Na Gimnaziji Želimlje se šola tristo dijakov, več kot dvesto jih živi v Domu Janeza Boska. Ob srečnih življenjskih zgodbah je vedno preveč takih, ki kažejo, kako življenje tudi s preizkušnjami ne varčuje. Marsikomu je težko zaprositi za pomoč, a ko ne gre več, narediš tudi ta korak.

SALEZIJSKI ZAVOD ŽELIMLJE
Želimlje 46
1291 Škofljica
IBAN SI56 1914 6501 2424 203
NAMEN SKLAD

PETER POLC SDB, FOTO ARHIV GŽ

»Mož se je lani smrtno ponesrečil. Pokojnina po pokojnem možu je skromna, sama sem zaradi stečaja podjetja trenutno nezaposlena. Iščem službo, vem pa tudi, da me še kako potrebuje mojih šest odraščajočih otrok ...«

»Naše težave izvirajo predvsem iz tega, da je moj mož, ki se je odselil od doma, alkoholik in ne želi skrbeti za otroke. Sinova, ki sta pri vas v šoli, se na srečo pridno učita in domov prihajata z lepimi ocenami.«

»Sem mati samohranilka. Oče otrokom preživnine ne nakazuje redno ... Prilagam dokumentacijo, iz katere so razvidni naši družinski dohodki ... Prosila bi za delno sofinanciranje stroškov dijaškega doma.«

»V družini je zaposlen le oče, ki je samostojni podjetnik. Letos imamo velike težave s plačilno nedisciplino, kar pomeni neredne mesečne dohodke. Tu pa so še neizplačani krediti ...«

Ko se srečujemo s takšnimi žalostnimi življenjskimi zgodbami, ne moremo stati križem rok. V pomoč dijakom iz socialno šibkih družin vsako leto v adventu izdelujemo in prodajamo božične voščilnice. Razredi se dogovorijo in se odpravijo na ljubljanske ulice, kjer s pesmijo, transparenti, koščkom domačega peciva in lepo besedo prosijo za prostovoljne prispevke. Nekaj sredstev pridobimo tudi s tem, da zaposleni, starši in drugi podporniki naše ustanove del dohodnine, o katerem lahko sami odločamo, kam bo usmerjen, namenimo podpori dijakov. Del sredstev dobimo z akcijo katoliških šol in Radia Ognjišče v okviru Tedna katoliških šol. Tu so še starši, ki plačujejo več, kot je potrebno ...

Ker so potrebe velike, se obračamo tudi na vas, dragi bralci, s prošnjo za pomoč. Za vsak dar, ki ga boste namenili našim dijakom iz socialno šibkejših okolij, se vam že vnaprej zahvaljujemo.

DOBROTNIKI za obnovo Rakovnika

Do 31. 3. 2018 ste darovali Arčan, Avbar, Bajec, Bartol, Bedenik, Berginc, Berkopec, Bernik, Bevk, Bizjak, Borovnik, Bovha, Božič, Brozovič, Cerkovnik, Cigoj, Černe, Čibej, Črnilogar, Denša, Dobrovoljc, Dolenc, Dolinar, Dolinšek, Drnovšek, Durič, Fajdiga, Ferenčak, Ferjan, Fišter, Flis, Francelj d. o. o., Furlan, Gaber, Gartner, Gelze, Grobelnik Krč, Grom, Habot, Hauptman, Hlad, Hochegger, Horvat, Hostnik, Hribar, Implantološki inštitut d. o. o., Jakob, Japelj, Jarc, Jernejčič, Kanalec, Kandare, Kavčič, Klemenčič, Kolander, Koleša, Kores, Korez, Koritnik, Kos, Kurent, Kušar, Lapanja, Lapanje, Lesjak, Likar, Lojk, Lubej, Magajna, Marijine sestre, Marinič, Marinko, Meža, Milavec, Mlakar, Močnik, Mulej, Novak, Oblak, Pernovšek, Perovšek, Pestotnik, Pirtovšek, Podbevšek, Podobnik, Pogačar, Polšak, Povž, Prah, Pušenjak, Rejec, Reljanovič, Rigler, Rihtar, Rot, Rupar, Sajko, Sajovic, Sat control d. o. o., Sax, Selan, Sever, Sitar, Sivec, Sovinšek, Stanič, Šavli, Škrabec, Štolcar, Šumenjak, Tratnik, Trček, Trdan, Triplat, Turk, Tušar, Veber, Veršnik Fale, Vesel, Vidmar, Viltušnik, Vinčec, Vivod, Vojška, Vučič, Zagorc Končan, Zajc, Zelenc, Zelič, Zemljčič, Zore, Zupančič, Žagar, Željko, Živic, Žizek, Žohar in drugi neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

Svoj dar lahko nakažete na:

SALEZIJANCI
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
TRR SI56 0201 0001 1929 123
NAMEN CHAR
REFERENCA 400-01 (RAK)

REDOVNIK Z ZAVIHANIMI ROKAVI

JOŽE BERGANT SDB (1924-2018)

Sobrat Jože Bergant je bil rojen kot tretji od desetih otrok 25. februarja 1924 v Zapogah na Gorenjskem. Dan po rojstvu je bil v Zapogah krščen, birman pa pri desetih letih aprila 1934. Tedaj se je tudi prvič srečal z don Boskom, ki je bil za veliko noč razglašen za svetnika. In v tem času je kot desetletnik v šoli zapisal, da bi 'morda šel kar v kloster'. Ko se je l. 1938 vrnil s slavlja ob prazniku Marije Pomočnice na Rakovniku, je doma zaklical: »Nikamor drugam ne grem kakor na Rakovnik!« Hotel je postati 'redovnik z zavihanimi rokavi.'

K salezijancem na Rakovnik je prišel kot 14-letni fantič na dan pred svojim godom 18. marca 1938 in pristal kot vajenec v knjigovoznici pod vodstvom sobrata Vinka Furlana. Po dobrem letu dni na Rakovniku je zaprosil za vstop v noviciat; zapisal je: »V zavod sem prišel, da bi postal salezijanec. Ves čas dosedanjega bivanja na Rakovniku sem spoznal, da lahko dosežem svoje lastno posvečenje, kar je med skvarjenim svetom zelo težko. Obenem pa tudi upam, da bom z dobro voljo lahko izvrševal to, kar bo družba od mene zahtevala!« V prošnji za prve zaobljube pa doda: »Upam, da bom tako najlažje dosegel lastno posvetitev in še drugim pomagal k temu.«

Noviciat je začel na 'rajski Radni' pri Sevnici na pragu 2. svetovne vojne 24. julija 1940. Zaradi vojnih razmer so nekateri novinci pristali na Selu v Ljubljani. Avgusta so se preselili na grad Škrljevo v župniji Šentrupert. Po prvih zaobljubah je Jože še nekaj mesecev ostal na Škrljevem. Dovolj dolgo, da je doživel, kako so junija l. 1942 ravno med kosilom partizani od njih odpeljali župnika Nahtigala in kaplana Cvara ter ju pozneje zverinsko umorili. V

burnih povojnih dneh se je bolj ali manj sam odpravil in sredi avgusta 1945 prišel v Turin v Valdocco. V družbi več slovenskih sobratov je tudi tam dve leti delal predvsem na področju tiska. Večne zaobljube je izpovedal 18. avgusta 1947 v Pine-rolo v Italiji.

V Turinu se je Jože odzval na prošnjo slov. sobrata Lebarja, ki je deloval v Lizboni, in skupaj s sobratom Dragom Senico odšel na Portugalsko za polnih 30 let.

Deloval je v Lizboni v salezijanski obrtni šoli, na področju tiskarstva ter v Izedi, kjer so imeli salezijanci v upravi državno poboljševalnico.

V Želimlje se je Jože vrnil 5. marca 1978. Tu je 33 let zavzeto delal na kmetiji in s simpatijo spremljal poslanstvo ustanove. Dolga leta je bil tudi tehnični urednik Salezijanskega vestnika, revije Ministrant in številnih drugih publikacij. Ko so se nabrala leta, ko so začele pešati njegove moči in ko je bilo onemogočeno delo na kmetiji, se je po treznem premisleku l. 2011 preselil na Trstenik.

Sobrat Jože je bil do konca zvest poti, ki jo je zaslužil že pri desetih letih. Niso ga ustavile težke vojne niti povojne razmere; ne vabljava ponudba ob begu po vojni, da bi na Koroškem ostal na kmetih in si ustvaril družino; ne pot v neznano

**RAJNI naročniki, člani
mašne zveze in molivci
za duhovne poklice**

Batista Zdravka, Ilirska Bistrica
Bergant Jože SDB, Trstenik-Želimlje
Cesar Milena, Ljubljana
Drobnič Anton, Ljubljana
Gradišnik Matilda, Moravske Toplice
Hauptman Ivanka, Zg. Kungota
Jerič Metod, Melinci
Kavaš Terezija, Melinci
Ključevšek Angela, Radeče
Košir Francka, Begunje pri Cerknici
Košir Mirko, Žiže
Majc Ana, Melinci
Mazij Danijela, Ljubljana
Novak Julijana, Vrnsko, *MATI SESTRE HMP*
Osetič Frančiška, Šmartno v Rož. dolini
Pirih Zora, Hrastje
Pirnat Štefka, Vrhnika
Reja Boris, Dobrovo v Goriških Brdih
Remžgar Ivanka, Vrhnika
Rojko Jože, Ljubljana
Rupnik Franc, Logatec
Sraka Marta, Melinci
Strle Marija, Stari trg pri Ložu
Suhodolčan Vinko, Sevnica
Šerjak Roža, Rogaška Slatina
Vöröš Martin, *DUHOVNIK*, Bratonce
Zorc Marinka, Notranje Gorice

na Portugalsko; ne preizkušnje pri njegovem delu v poboljševalnicah; ne neizogibna preselitev iz Želimelj na Trstenik ... V njegovih osebnih zapiskih beremo: »Kadar so bile v kritičnih življenjskih situacijah odločitve narejene v zaupanju v Božjo pomoč, so bile pozitivne, kadar pa samo po moji presoji, pa neuspešne.«

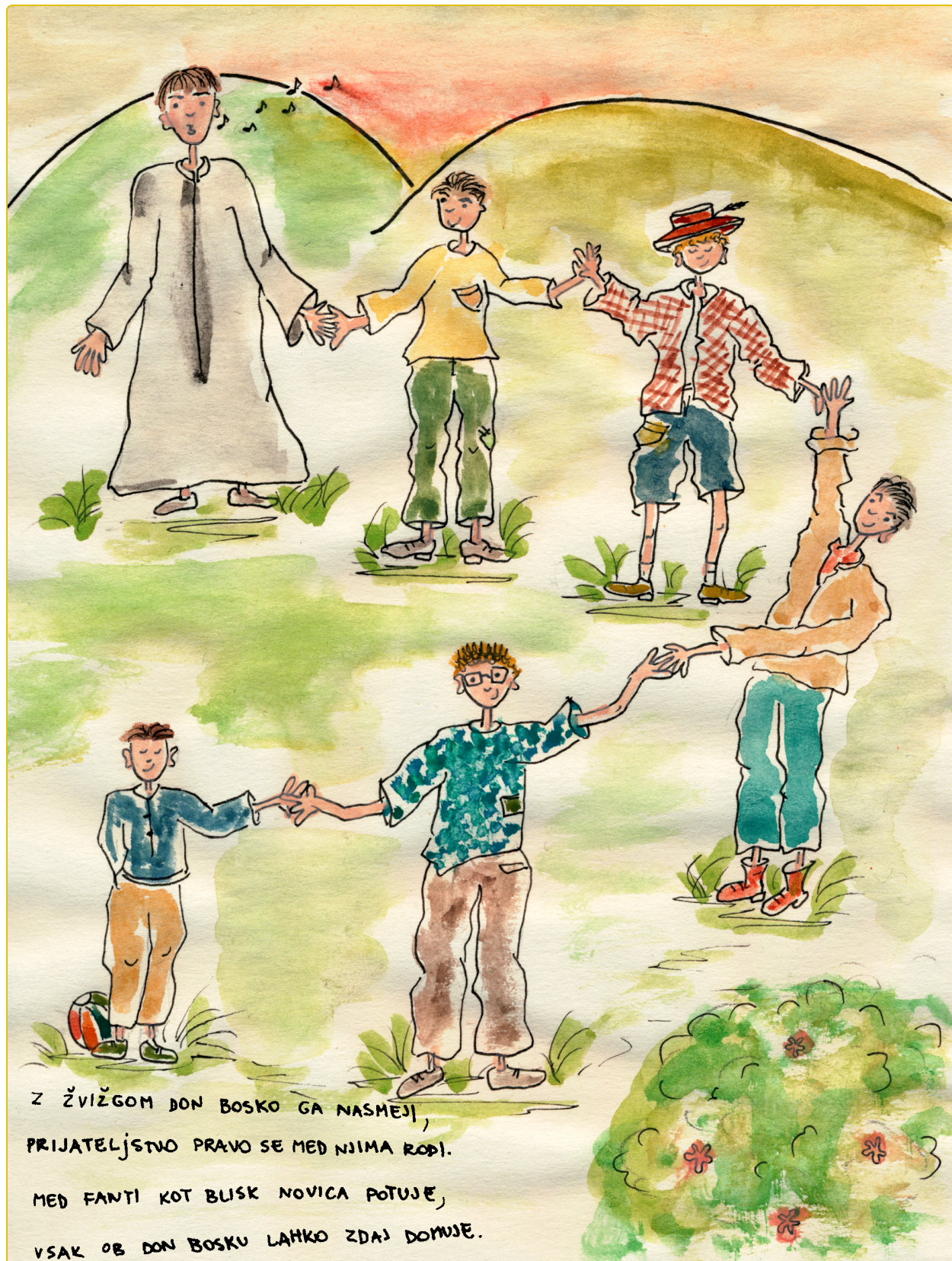
Jože se je odločil, da hoče biti redovnik - brat. To poklicanost je živel zavzeto in z veseljem. Zapisal je: »Redovnik, ki si prizadeva za krepost, kar je bistvo tega poklica, se čuti srečnega, saj v njem sveti žarek luči, ljubezni in dobrote, to pa je bistveno za vsako človeško srečo!«

*Povzeto po pogrebnem nagovoru
inšpektorja Janeza Potočnika*

JERNEJ

ILUSTRACIJA ŠPELA AMBROŽ

Z ŽVIŽGOM DON BOSKO GA NASMEJI,
PRIJATELJSTVO PRAVO SE MED NJIMA RODI.
MED FANTI KOT BLISK NOVICA POTUJE,
VSAK OB DON BOSKU LAHKO ZDAJ DOMUJE.

RAZSVETLJUJOČ ŽIVLJENJE

JOSÉ J. GÓMEZ PALACIOS SDB

Dovolite, da se predstavim. Sem ognjemet. Zaradi moje moči me nabašejo v tulce in s tem preprečijo, da ne bi zavil z načrtovalne poti. Skupaj z drugimi svetlobnimi efekti ustvarjam čarobne prizore na nočnem nebu. Ustvarili so me v priznani pirotehnični delavnici bratov Ruggieri v mestu Bologna.

Poučen sem o svoji nalogi. Moj obstoj traja le nekaj sekund: od tedaj, ko pirotehnični mojster prižge moj stenj in švigнем kot blisk v črno nebo ter naredim veliko svetlobno zvezdo. Prav tako poznam svoje dostojanstvo, h kateremu sem poklican: pričarati morje barvnih zvezd nad vrtovi in palačami kraljeve hiše, zasijati pred očmi kraljev, grofov in markiz.

Po tem pouku so me položili v leseno škatlo. Tam sem v miru ponovil, kar so me naučili. Zamišljal sem si blisk mojega kratkega življenja. Predstavljal sem si že, kako švigam nad strehami gosposkih domov. Zamišljal sem si lasten odsev v vodnih ribnikih, pokritih s cvetočimi lokvanji.

Po nekaj tednih so odprli škatlo. Bilo je pozno popoldne. Znašel sem se v okolju nekje na obrobju življenja, kar me je zelo razočaralo. Namesto vrtov in palač sem zagledal le poteptano zemljo in na njej revno šupo. Plemstvo in aristokracijo je zamenjalo nekaj stotnih slabo oblečenih fantičev. Tišino so zamenjali kričanje in smeh teh pamžev, ki so se zgrinjali okoli mladega duhovnika. Klicali so ga don Bosko. Bil sem razočaran ... moje sanje o veličini so se sesule v nič.

Ob prvem mraku so me obložili z vrečami

zemlje, da sem trdno stal na mestu. Še z nekaterimi prijatelji svetlobnimi efekti sem nejevoljno čakal, da izpolnim svojo nalogo. Nenadoma se mi je približal don Bosko, obdan s svojimi mladimi. Smejal se je. Pristopil je, pokazal name in dejal: »Ta ognjemet je presenečenje za vas, ki ste danes prejeli zakrament svete birme. Sveti Duh vas je napolnil s svojo močjo. Ob tem ognjemetu vam želim, da bi tudi vi osvetljevali temne noči vašega življenja s pisano svetlobo veselja, prijateljstva, dela in molitve.«

Čez minuto je dal znak, naj prižgejo moj stenj. Zagorel sem. Nenadoma sem se zavedel novega pomena svojega življenja. Bil sem kot bliskavica: don Bosko me je spremenil v znamenje veselja, prijateljstva, dobrote ... za kaj več bi sploh lahko prosil?

V sebi sem začutil naraščujoči ogenj. Močno sem se povzpел. Blisk mojega telesa je razsvetlil temo. Dal sem vse od sebe, da sem obok temne noči močno obarval z vsemi mogočimi barvami. Bil sem presrečen. Ko sem za vedno ugašal, sem si želel le, da bi s svojo svetlobo pripomogel tistemu mlademu duhovniku, ki je s svojo lučjo življenja razsvetljeval svoje mlade. ■

IZ ZGODOVINE

29. junij 1847. Monsinjur Alojzij Fransoni, turinski nadškof, je obiskal don Boskov Oratorij, ki je dobil stalno mesto v Pinardijevi lopi. 300 mladim je podelil zakrament svete birme in z njimi preživel prazničen dan. Slavje se je končalo v večernih urah z veličastnim ognjemetom.

	SESTAVILA MATEJA	REDOVNICA, NUNA	SPOKORNIK, MENIH, PUŠČAVNIK	SOLMI-ZACUSKI ZLOG	VRSTA ŽITA	donB	VELIKA POSODA ZA VINO	OMEJEN, NEUMEN ČLOVEK	SAMICA SOKOLA
	ABRAHAMOVA ŽENA					RADIOTELEGRAFSKI KLJUC NA POMOČ			
	KRAJŠA LITERARNA RAZPRAVA					REKA V ETIOPIJI			
	SIMON KREČIČ			STARI OČE, DED		INARI			
IZOBRAŽEV. USTANOVA			DRUŽINA, RODBINA				JAN OBLAK		
							SL. IGRALEC EMERŠIČ		
donB	STARA MAMA BABICA	VRSTA (POG.)				KAJNOV BRAT			
		LOKAL, KJER STREŽEJO ČAJ				ANDREJ CAPUDER			
NAOČNIKI				TIP KOSTANJA					
				AVION					
NEBEŠKI KRUH				DIJAK LICEJA					
				DRAGO IVANUŠA					
POGAN, VELIKAN				KOS CELOTE		KRAJ PRI PORTOROŽU	SRBSKO MOŠKO IME		
							OPIS, OČRT		
DON BOSKO	NINA OSENNAR			TALNA OBLOGA				GORSKE REŠEVALNE SANI	MORSKA ŽIVAL S KLEŠČAMI
	DVOJICA			GORA V HIMALAJI					
STARODAVNA VRSTA ŽITA				ZRAK (NAR.)			POVRŠINSKA MERA		
				ANA LUKNER			NIKA PREVC		
ANA COLJA			OMLETI PODOBNA JED						
EGIPČANSKI BOG SONCA			GLINA, ILOVICA			HLADETINA, ŽOLCA			

GESLO križanke DB 2/2018 pošljite do 20. junija 2018 na uredništvo revije Don Bosko

- nagrada:** vikend paket za eno osebo v Zavodu Marianum Veržej
- nagrada:** japonski strip o don Bosku *Le korajžno*
- nagrada:** knjiga *Učenjak in svetnik Frančišek Saleški*
- nagrada:** knjiga *O don Bosku je mogoče reči toliko stvari*
- nagrada:** stripa o Lavri Viknunj in Zeferinu Namuncuraju
- nagrada:** strip o don Boskovi mami Marjeti

ZAVOD MARIANUM VERŽEJ

051 370 377 • info@marianum.si • www.marianum.si

REŠITEV križanke DB 1/2018: **Titus Zeman**

NAGRAJENCI:

- nagrada** Ciril ZORMAN, Preddvor
- nagrada** Fabijan LESKOVEC, Rovte
- nagrada** Zvonimir BLAS, Sevnica
- nagrada** Amadej KOS, Mirna
- nagrada** Kaja JESENEK, Celje
- nagrada** Anica KODRIČ, Cerklje na Dol.

VABLJENI NA SREČANJE

 www.donbosko.si/mladi @ salezijanska.mladina@sdb.si 059 339 206

KRAJ	DATUM	DOGODEK	UDELEŽENCI	INFORMACIJE IN PRIJAVE
BLED Marijin dom	27.-30. 4.	Duhovne vaje v tišini	študenti, mladi zaposleni, mlajši zakonci	s. Marija Imperl, 041 982 866 ovdt.marijindom@gmail.com
	24.-29. 6.	Duhovno-počitniški teden	osnovnošolci	s. Barbara Poredoš, 041 811 369
	27.-31. 7.	Duhovno-počitniški dnevi	družine, odrasli	md.bled@gmail.com
CELJE Don Bosko	14. 4.	Škofijafest	mladi škofje Celje	David Zagorc, 031 706 117
	5. 5.	SMC Jam	mladi SMC	051 677 925, smc.celje@gmail.com
	13. 5.	Praznik Marije Pomočnice in sprejem relikvij bl. A. Grozdeta	vsi	tone.lipar@salve.si
	2.-13. 7.	Poletni oratorij za otroke	otroci, mladi	051 677 925, smc.celje@gmail.com
KOPRIVNIK	20.-24. 8.	Delovno-duhovni odmik v hribih: odkriti Božji načrt v svojem življenju	mladi	Janez Suhoveršnik, 041 691 079 janez.suho@gmail.com
LJUBLJANA RAKOVNIK	17. in 24. 4.	Oratorijski voditelj II, nadalj. usposabljanje za voditelje	voditelji oratorija	Tilen Mlakar, 040 501 581 pisarna@oratorij.net
	12. 4. ob 19.30	Večer SKG: družina Bukovec	mladi, vsi	Blažka Merkač, 059 339 206 salezijanska.mladina@sdb.si
	19. 4. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554
	26. 4. ob 19.30	Družabni večer	mladi	salezijanska.mladina@sdb.si
	3. 5. ob 19.30	Molitveni večer	mladi	Blažka Merkač, 059 339 206
	10. 5. ob 19.30	Večer SKG: Odkloplen Grega	mladi, vsi	salezijanska.mladina@sdb.si
	17. 5. ob 19.30	Uskovniška maša	mladi	Boštjan Jamnik, 031 486 554
	24. 5. ob 19.30	Družabni večer	mladi	salezijanska.mladina@sdb.si
	24. 5. ob 18.30	Nastop službe novega inšpektorja	vsi, člani salezijanske družine	
	25.-27. 5.	PIP - Pridi in poglej	mladi, ki razmišljajo o svoji poklicnosti	Janez Suhoveršnik, 041 691 079 janez.suho@gmail.com
	26.-27. 5.	Praznik Marije Pomočnice	vsi	
9. 6. ob 9.00	Črna mavrica	osnovnošolci, družine	Jure Babnik, jure.babnik@gmail.com	
LJ. ŠENTVID	17. 5. ob 20.00	Ljubljana skupaj	mladi	
MARIBOR Don Bosko	11. 4. 16. 5.	(Ne)moč odnosa	vsi	Sanja Obaha Brodnjak, 030 649 429 dc.objem@gmail.com
	26. 5.	Škofijafest	mladi škofije Maribor	Samo Pučnik, 041 369 938 samo.pucnik@gmail.com
	16. 6.	Jesus Explosion II.	vsi	Sanja Obaha Brodnjak, 041 331 238
POHORJE Dominikov dom	20.-22. 4.	Oratorijski voditelj I, osnovno usposabljanje za voditelje	voditelji oratorija	Tilen Mlakar, 040 501 581 pisarna@oratorij.net
	11.-15. 8.	Savio Kamp 1 (Pohorje)	ministranti	Gašper Otrin, 041 558 310 kamp.savio@gmail.com
	15.-20. 8.	Savio Kamp 2 (Medžugorje)		
USKOVNICA	15.-21. 7.	Uskovniški teden 1	srednješolci, študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 salezijanska.mladina@sdb.si
	26.-29. 7.	Uskovniški dnevi za odrasle	družine, 'Uskovničarji'	uskovnica@gmail.com
	29. 7. - 4. 8.	Uskovniški teden 2	srednješolci, študenti	Boštjan Jamnik, 031 486 554 salezijanska.mladina@sdb.si
	5.-11. 8.	Uskovniški teden 3		
VERŽEJ	20.-22. 4.	Vikend za družine	družine	Marko Štajner, 051 370 377 info@marianum.si
	19.-20. 5.	Praznik Marije Pomočnice	vsi	
	6.-13. 7.	Oratorij za družine	družine	Marko Štajner, 051 370 377 info@marianum.si
ŽELIMLJE	23.-26. 6.	Duhovne vaje	4.-7. razred	Klemen Balažič, 031 468 974 majcnov.dom@gmail.com
	27.-30. 6.		7.-9. razred	
	2.-5. 7.		9. razred in srednješolci	
	31. 8. ob 18.00	Romanje na Kurešček	mladi	salezijanska.mladina@sdb.si

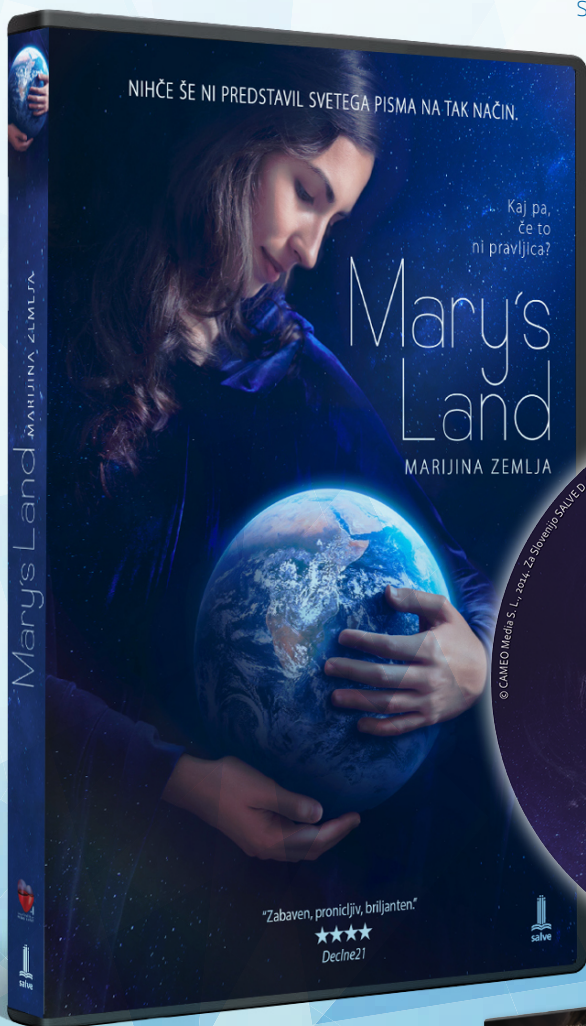

Kaj pa, če to ni pravljičja?

MARIJINA ZEMLJA

Film režiserja Juana Manuela Cotela, ki s svojimi filmi želi pripovedovati le o Bogu, je mešanica dokumentarnega in domišljjskega filma. Resne verske vsebine in težka življenjska vprašanja se prepletajo s šaljivimi vložki, podobe iz Svetega pisma z današnjim življenjem. Film že od leta 2013 polni kinodvorane po vsem svetu in

spreminja življenja ljudi. Gledalci jokajo od smeha in od ganjenosti. Tudi pri nas je v kinematografih kot eden redkih »drugačnih« filmov žel uspehe gledanosti. Če kdo v filmu pričakuje znanstvene dokaze o obstoju Boga, bo razočaran, kdor pa je odprt za pristna življenjska izkustva, se ga bo film močno dotaknil.

Sedaj tudi na DVD-ju s slovenskimi podnapisi. Cena 13,90 EUR

Fatima 13,50 EUR

Ignacij Lolojski 13,50 EUR

Poslednji vrh 13,90 EUR

www.salve.si

059 339 400 • info@salve.si

Na voljo so tudi dokumentarni in igrani filmi za duhovno poglobitev in širitev krščanske kulture.